

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana ve věci

žalobce: **nejvyšší státní zástupce**
sídlem Jezuitská 4, Brno

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava

za účasti: **FINE DECORATING a.s.**
sídlem Křenová 504/53, Brno
zastoupená Mgr. Romanem Klimusem, advokátem
sídlem Vídeňská 188/119d, Brno

o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 22.12.2010, č.j. 13154-12/2010-ERU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se z důvodu shledání závažného veřejného zájmu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.2010, č.j. 13154-12/2010-ERU, kterým byla osobě zúčastněné na řízení udělena licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let, se vznikem oprávnění a termínem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni nabytí právní moci rozhodnutí, pro celkový instalovaný sluneční výkon 4,998 MW pro provozovnu fotovoltaické elektrárny Jeníkov (dále jen „FVE Jeníkov“), vymezenou na pozemcích p.č. 317/1 a p.č. 351/6 v katastrálním území Jeníkov u Duchcova.

I. Shrnutí žaloby

2. Žalobce odůvodňuje podání žaloby tím, že pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyly splněny podmínky stanovené zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění do 31.12.2010 (dále jen „energetický zákon“), a prováděcí vyhláškou k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška č. 426/2005 Sb.“).
3. Žalobce namítá, že podle smlouvy o dílo ze dne 22.9.2010, kterou osoba zúčastněná na řízení uzavřela se společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., přechází vlastnictví k dílu na objednatele až úplným zaplacením díla. Osoba zúčastněná na řízení tedy neprokázala nabytí vlastnického práva k FVE Jeníkov, které bylo možné na základě smlouvy o dílo nabýt pouze zaplacením dohodnuté ceny, přičemž v této souvislosti žalobce poukazuje na to, že podle závazné nabídky společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s., ze dne 1.12.2010, bylo čerpání úvěru podmíněno předložením licence s vyznačenou doložkou právní moci v roce 2010, jakož i předložením kolaudačního souhlasu. Osoba zúčastněná na řízení dále nedoložila, ačkoliv k tomu byla žalovaným dne 25.11.2010 vyzvána, že by jí bylo energetické zařízení předáno k užívání.
4. Žalobce také poukazuje na to, že z článku 5.1 smlouvy o dílo vyplývá, že cena díla činila 393 925 600 Kč bez DPH. Z rozvahy a výkazu zisku a ztrát ke dni 31.12.2009 vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení nedisponovala finančními zdroji v rozsahu investičních nákladů. Objem finančních prostředků k realizaci projektu se podává až ze závazné nabídky společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s. na poskytnutí úvěru do výše 290 000 000 Kč, zbývající část investic měla pocházet z vlastních zdrojů osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení tak podle žalobce neprokázala splnění finančních předpokladů ve smyslu § 8 odst. 5 písm. a) a § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb. Přes výzvu žalovaného nedoložila měsíční výpisy z bankovního účtu – toliko výpis ke dni 13. 12. 2010, z něhož vyplývá, že měla k uvedenému dni na účtu 15 852 850 Kč, nedoložila vyjádření banky či smlouvu o úvěru, či obdobného typu – toliko závaznou nabídku financování.

Nedoložila ani konečný rozpočet realizovaných investic potřebných pro uvedení zařízení do provozu.

5. Žalobce dále namítá, že zpráva o výchozí revizi se vztahuje toliko k „NN“ instalacím. VN instalace, jako např. transformátory, VN rozvaděč či VN přípojka, které zmiňuje popis provedení stavby, posouzeny nebyly a jejich bezpečnost nebyla doložena.
6. Ze zprávy o výchozí revizi dále vyplývá, že venkovní prostor je prostorem zvlášť nebezpečným. Mají-li venkovní prostory povahu prostoru zvlášť nebezpečného, pak se jedná ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 73/2010 Sb., o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (dále jen „vyhláška č. 73/2010 Sb.“), o vyhrazené zařízení třídy I. skupiny B, jehož montáž je třeba oznámit organizaci státního odborného dozoru a k jehož uvedení do provozu je nutné stanovisko organizace státního odborného dozoru, resp. Technické inspekce. Nebylo-li předmětné stanovisko v řízení předloženo, nelze uzavřít, že byly splněny technické předpoklady ve smyslu § 5 odst. 3 energetického zákona.
7. Žalobce dále poukazuje na to, že obsah zprávy o revizi nekoresponduje s obsahem ostatních listin. Zpráva o revizi zmiňuje panely o výkonu 190 Wp o celkovém počtu 26 304 kusů a celkovém instalovaném výkonu 4 997,76 kWp, ale ze smlouvy o dílo a popisu provedení stavby vyplývá, že měly být použity panely CEEG 230-60P o výkonu 230 Wp v počtu 21 680 kusů. Důvody těchto rozporů při absenci dalších listin, zejména protokolu o předání a převzetí díla, nejsou známy. Žalovaný je nijak neodstraňoval a neprovedl ani důkaz ohledáním ve smyslu § 54 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobce dále namítá, že žalovaný případné vady žádosti může odstraňovat pouze zákonem stanoveným postupem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č.j. 3 Ads 30/2007-168). Osoba zúčastněná na řízení se domáhala navýšení výkonu na celkových 5 MW, avšak dle přílohy k žádosti činil celkový instalovaný výkon 4,986 MW. Žalovaný, aniž by se tímto rozporem zabýval, udělil celkový instalovaný výkon 4,998 MW.
8. Po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, se žalobce vyjádřil tak, že dosud byla poměřována nedokončenost fotovoltaické elektrárny jen s revizní zprávou označenou ev. č. 100NN2010, která se týkala jen její malé části, konkrétně jen kabelových souborů DC a nikoli jiných komponent. Podle žalobce je z pohledu, kdy mohla být legitimně získána licence, rozhodující, zda a od kdy disponovala osoba zúčastněná na řízení ostatními revizními zprávami, kterými bylo možné pravdivě a úplně doložit bezpečnost fotovoltaické elektrárny jako celku. Městskému úřadu Duchcov, odboru výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad Duchcov“), předložila osoba zúčastněná na řízení i jiné revizní zprávy, všechny ze dne 18.11.2010 (revizní zprávy č. 096VN2010, č. 097VN2010, č. 098NN2010, č. 099NN2010, č. 100NN2010, č. 101NN2010), kterými žalobce navrhuje dokazovat. Podle žalobce se do řízení opětovně vrací otázka validity revizních zpráv, neboť nedokončenost fotovoltaické elektrárny se musela nutně promítnout do revizí zbylých, neboť ty se měly ve svém souhrnu týkat fotovoltaické

elektrárny jako celku. Tyto revizní zprávy k legitimnímu získání licence do konce roku 2010 vést nemohly, neboť i po 18.11.2010 byly montovány stojany, které jsou součástí zemnicí soustavy, k čemuž žalobce odkazuje na obsah fotodokumentace poskytnuté již dříve zdejšímu soudu na CD, kterou poskytl policii Ing. P. K. Žalobce rovněž upozorňuje, že i po 18.11.2010 bylo na stavbu energetického zařízení dodáno minimálně 23 kusů rozváděčů. Zapojení střídačů se musela týkat některá ze zbylých revizních zpráv, jinak by nebyla revidována fotovoltaická elektrárna jako celek. Dále byly po 18.11.2010 pokládány fotovoltaické panely. Zapojení fotovoltaických panelů se musela týkat některá ze zbylých revizních zpráv, jinak by nebyla revidována fotovoltaická elektrárna jako celek. Posouzení těchto skutkových okolností podle názoru žalobce nevyžaduje zvláštní odborné zkoumání, nicméně žalobce uvádí, že případné otázky týkající se „rozsahu dosud v řízení neprováděných revizí“ ve vztahu ke zjištěným nedokončenostem fotovoltaické elektrárny by mohlo objasnit České vysoké učení technické v Praze – Fakulta elektrotechnická.

9. Žalobce dále uvádí, že z hlediska právního posouzení, jakými podklady a v jakém rozsahu musel žadatel o licenci doložit splnění technických předpokladů, aby mohl legitimně získat dotaci, se nepravdivý podklad promítá přímo do věcného posouzení žádosti (resp. do rozhodnutí o zamítnutí žádosti), nikoli tedy do posouzení procesních podmínek (resp. do výzvy k odstraňování vad žádosti). K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2015, č.j. 7 As 148/2014-70. Podle žalobce důkazy, které mohla osoba zúčastněná na řízení dodatečně ve zbývajících dnech do konce roku 2010 předložit k prokázání podmínek pro udělení technické způsobilosti energetického zařízení, pokud by žalovaný objevil nedostatečnost předložené revizní zprávy č. 100NN2010 a vyzval osobu zúčastněnou na řízení k doplnění revizní zprávy prokazující bezpečnost celé elektrárny, by mohly legitimně vést pouze k zamítnutí žádosti.
10. Podle žalobce doklady prokazující dokončenost energetického zařízení ještě automaticky neprokazují jeho bezpečnost jako celku, přičemž zprávu o výchozí revizi nelze nahradit dodatečně opatřeným znaleckým posudkem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.12.2015, č.j. 7 As 204/2015-66). Podle žalobce skutkové okolnosti nyní posuzované věci vylučují, že by osoba zúčastněná na řízení mohla na základě původní žádosti legitimně získat do konce roku 2010 licenci na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Žalobce nerozporuje, že později mohla osoba zúčastněná na řízení podat novou žádost, a to včetně nových řádných revizních zpráv, která by mohla vést k získání licence, nejdříve však v roce 2011.
11. Žalobce dále poukazuje na to, že ve věci FVE Tuchlovice Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2.7.2021, č.j. 40 T 7/2020-2267, rozhodl tak, že revizní technik na FVE Tuchlovice L. H. se dopustil úmyslně deliktního jednání.
12. Žalobce v rámci konečného návrhu u jednání zdejšího soudu dne 6.1.2022 uvedl, že dokončenost FVE Jeníkov ve smyslu závazného právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, lze odvíjet až ode dne 21.1.2011, kdy na elektrárně proběhly komplexní zkoušky;

teprve k tomuto datu byl stav elektrárny takový, aby mohla být podrobena celkové revizi. Podle žalobce FVE Jeníkov nebyla v roce 2010 řádně dokončena, a to i ve smyslu komplexního zapojení FVE panelů, nikoli pouze jejich položení v prosinci roku 2010.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

13. Žalovaný nejprve uvedl, že s ohledem na systémová a personální opatření s podporou vlády a prezidenta ČR k zajištění revize licenčních spisů, jejichž součástí je i podání žaloby nejvyššího státního zástupce, ponechává posouzení důvodnosti žaloby zcela na úvaze soudu.
14. V průběhu řízení žalovaný své procesní stanovisko doplnil mimo jiné tak, že i v případě zamítnutí žaloby je třeba posoudit, k jakému okamžiku byla předmětná výrobná elektřina řádně nainstalována a zahájen její bezpečný provoz, protože jen od takového okamžiku mohl držitel licence legitimně očekávat a legálně přijímat výhody spojené s danou licencí, tj. podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů.
15. Po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, pak žalovaný u jednání dne 6.1.2022 v rámci konečného návrhu uvedl, že dosud zjištěný skutkový stav nasvědčuje spíše tomu, že FVE Jeníkov byla do konce roku 2010 dokončena tak, aby mohla být zrevidována.

III. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

16. Osoba zúčastněná na řízení argumentaci žalobce odmítá a zdůrazňuje, že pro systém financování byl zvolen model tzv. sponzorů vlastního kapitálu, pomocí ovládajících osob, což je u takových projektů typické; garantoval-li členský stát EU jistý legislativní rámec a pevnou výkupní cenu elektřiny a na základě toho byla realizována investice s legitimním očekáváním jasného a predikovatelného *cash flow*, pak takový podnikatelský záměr, zejména jeho míra jistoty a pravděpodobnosti, je druhově nejvyšší. Pak není nutné a je i zbytečné ve společnosti alokovat jiné finanční prostředky, než jaké budou v budoucnu generovány. FVE Jeníkov je nadto od počátku řádně provozována a úvěrová smlouva, kterou osoba zúčastněná na řízení dokládá, byla řádně plněna.
17. Osoba zúčastněná na řízení dále poukazuje na to, že splnila technické podmínky pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou ČEZ. V případě kladného stanoviska provozovatele distribuční sítě, mohl být zdroj paralelně provozován s distribuční sítí a je proto zjevné, že všechny technické předpoklady musely být naplněny. K namítaným rozporům ohledně použitých fotovoltaických panelů osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že smlouva o dílo byla uzavřena před budováním elektrárny a jde tedy o plánovaný stav. Naopak revizní zpráva zachycuje reálný stav, tedy to, co bylo skutečně postaveno. Pokud jde o splnění technických předpokladů a pochybností vznesených ohledně revizní zprávy, osoba zúčastněná na řízení uvádí, že ve skutečnosti vzrostl počet fotovoltaických panelů podle smlouvy o dílo a reálně provedeného díla o 4 624 kusů, nicméně tím osoba zúčastněná na řízení neporušila zhotovitel. Fotovoltaické panely se na konci roku 2010, jako nedostatkové zboží, obchodovaly

jako genericky určené věci, tzn., že se obchodovalo s wattpeaky, nikoli s konkrétními panely.

18. Pokud jde o užívací právo ke stavbě FVE Jeníkov, osoba zúčastněná na řízení uvádí, a to kontinuálně od počátku soudního řízení, že jejím užívacím titulem bylo svolení zhotovitele, tedy vlastníka věci společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. (dále jen „LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT“) ve smyslu kontrahované výhrady vlastnického práva (viz čl. VIII. odst. 8.1 smlouvy o dílo), což dokládá čestným prohlášením zhotovitele a tehdejšího vlastníka. Nadto veškeré jednání, popsané soudem první instance v jeho předchozím zrušeném rozsudku (veřejnoprávní smlouva, jednání s bankou, uzavření úvěrové smlouvy, žádost o povolení zkušebního provozu, které si zajistila osoba zúčastněná na řízení sama) podporují tu skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení jednala vždy se svolením vlastníka. V průběhu licenčního řízení navíc o užívacím právu osoby zúčastněné na řízení nevyvstala žádná pochybnost. Shodně postupoval LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT jako majoritní systémový integrátor v roce 2010 u více jak desítek dalších fotovoltaických elektráren, které mají identickou adhezní smlouvu o dílo. Jejich licence by tedy touto logikou též měly být zrušeny.
19. Osoba zúčastněná na řízení zdůraznila, že FVE Jeníkov byla ke dni vydání licence kompletně dostavěna, na čemž nic nemění skutečnost, že úpravy např. vstupní brány, oplocení, kamer či terénní úpravy se realizovaly později.
20. Osoba zúčastněná na řízení akcentuje princip ochrany práv nabytých v dobré víře s tím, že po přípravných pracích, jednáním se zastupiteli obce Jeníkov, žádostmi o stanoviska dotčených orgánů, uzavřela dne 22.9.2010 smlouvu o dílo s LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT, a dále se již aktivně na realizaci nepodílela, a to ani co do zajištění revizních zpráv či zastupování v licenčním řízení. Osoba zúčastněná na řízení jednoznačně odmítá, že by se dopustila jakéhokoli podvodného jednání. FVE Jeníkov byla včas postavena a byla včas uvedena do zkušebního provozu.
21. Po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že FVE Jeníkov byla dokončena dne 14.12.2010, a to v takovém rozsahu, aby mohla být revizní zprávou prokázána bezpečnost celé elektrárny, k čemuž odkázala na listiny, které byly již dříve v rámci soudního řízení doloženy. Dále osoba zúčastněná na řízení uvedla, že otázka vymezená bodem 101 zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu je v podstatě hypotetická se zvoleným kondicionálem, a proto je třeba zdůraznit, že faktický postup žalovaného ke konci roku 2010 byl takový, že pokud si žadatel o licenci po doplnění všech podkladů přijel osobně, tak licenci získal hned. Revizní zpráva M. V. ze dne 19.11.2010 č. 100NN2010 byla žalovanému předložena dne 10.12.2010. Též dne tedy mohl žalovaný objevit její nedostatečnost a vyzvat osobu zúčastněnou na řízení k doplnění revizní zprávy, která prokazuje bezpečnost celé elektrárny. Revizní technik mohl ve dnech 11.12.2010 až 14.12.2010 provést veškerá nutná měření tak, aby nejpozději dne 14.12.2010 mohl vyhotovit řádnou revizní zprávu, která prokazuje bezpečnost celé fotovoltaické elektrárny. I kdyby ovšem zdejší soud nedospěl k závěru, že v řízení

nebylo prokázáno, že dne 14.12.2010 bylo energetické zařízení FVE Jeníkov dokončeno v takovém rozsahu, aby mohla být revizní zprávou prokázána bezpečnost celé elektrárny, pak osoba zúčastněná na řízení odkazuje především na listiny související s prvním paralelním připojením a následujícím provozováním výroby a instalací obchodního měření k distribuční soustavě ČEZ Distribuce a.s. dne 23.12.2010. Toho dne specialisté distributora kontrolovali FVE Jeníkov a osadili obchodní měření na odběrné místo FVE Jeníkov (měření vlastní spotřeby FVE) a osadili obchodní měření na výrobu elektřiny FVE Jeníkov a následně uvedli FVE Jeníkov do faktického provozu tím, že ji paralelně připojili k distribuční soustavě. Energetické zařízení FVE Jeníkov bylo podle osoby zúčastněné na řízení nad vší pochybnost dne 23.12.2010 dokončeno.

IV. Posouzení věci

22. Podle § 66 odst. 2 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), je žalobu oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.
23. Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. může žalobu podle § 66 odst. 1 až 3 s.ř.s. oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci, od doručení rozhodnutí poslednímu účastníku, který proti němu mohl žalobu sám podat. Žaloba byla podána dne 15.10.2013, žalobou napadené rozhodnutí o licenci nabylo právní moci dne 23.12.2010; žaloba tedy byla podána včas.

IV.a Aktivní legitimace

24. Pokud jde o aktivní legitimaci a (další) podmínky řízení o žalobě, ty pokládá zdejší soud rovněž za splněné. Aktivní procesní legitimace podle § 66 odst. 2 s.ř.s. nevyžaduje „prostý“ („jakýkoli“) veřejný zájem, nýbrž „závažný“ veřejný zájem. Zdůrazněním kritéria závažnosti se vyčleňují užší kategorie potenciálních případů z širšího rámce dotčeného veřejného zájmu. Jak vyplývá z důvodové zprávy k s.ř.s., „...*může tu jít o případy nepřiliš časté, ale veřejností citlivě vnímané, například tam, kde nezákonné rozhodnutí bylo dosaženo úplatkem a není tu již jiná právní cesta, kterou by bylo možné takové rozhodnutí odstranit...*“ (důvodová zpráva k návrhu zákona ze dne 15. 4. 2002, sněmovní tisk č. 1080/0, digitální repozitář www.psp.cz). Smyslem této žaloby není chránit soukromý zájem, ale ani každý veřejný zájem, nýbrž musí být dána existence kvalifikované formy veřejného zájmu, kterou je závažný veřejný zájem. Aktivní procesní legitimace proto má místo v závažných případech, kdy bude skutečně s ohledem na závažný veřejný zájem žádoucí podání této žaloby, byť to samo o sobě ještě nepředznamenává její důvodnost a výsledek řízení o ní. Judikatura správních soudů přitom dospěla k závěru, že úvaha nejvyššího státního zástupce, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem, nepodléhá přezkumu správními soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007 ve věci sp. zn. 8 As 27/2006, publ. pod č. 1455/2008 Sb. NSS, je úvaha, zda je v konkrétní věci dán závažný veřejný zájem, vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného

zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována (shodně Šimíček, V., Potěšil, L. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. Nakladatelství Leges 2014, str. 574 a násl.).

25. Žalobce tedy bezpochyby v nyní posuzované věci k podání žaloby aktivně legitimován je, a to bez ohledu na charakter a obsah jednotlivých jím uplatněných žalobních bodů.

IV.b Východiska přezkumu zdejšího soudu

26. Pokud jde v této souvislosti o obecné otázky řízení o žalobě ve veřejném zájmu, jejichž zodpovězení je pak určující konkrétně ve vztahu k nyní posuzované věci, pak zdejší soud, zčásti s ohledem na již uvedené, vychází z toho, že řízení o žalobě ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. neslouží k ochraně žádných konkrétních subjektivních veřejných práv, jako je tomu v případě řízení o žalobě ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s., kde soud zkoumá právě míru a povahu dotčení na subjektivních veřejných právech toho, kdo žalobu podává a kdo o sobě tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých subjektivních veřejných právech. Institut zvláštní žaloby podle § 66 odst. 2 s.ř.s. byl zaveden k ochraně objektivního práva (zákonnosti), a to ve specifických případech, kdy to vyžaduje (závažný) veřejný zájem; tím je tento prostředek zcela mimořádným, což se nutně musí projevit při posuzování důvodnosti žalobních bodů, jež jsou v žalobě podle § 66 odst. 2 s.ř.s. uplatněny.
27. Smyslem soudního přezkumu na základě takto podané žaloby není a ani nemůže být realizace neohraňovaného dozoru nad absolutní správností postupů a rozhodnutí správních orgánů, ani tu správní soud není od toho, aby se v tomto typu řízení metodicky vyjadřoval k tomu, jak má konkrétní správní orgán realizovat výkon státní správy (to je primárně otázkou pro moc výkonnou), ani aby se aktivně podílel na prosazování systémových opatření, byť by ohledně jejich nezbytnosti v rámci moci výkonné panovala shoda, či na všeobecné revizi licenčních řízení vedených žalovaným. Rozhodování o udělení licence představuje čistě vertikální vztah mezi žalovaným a osobou zúčastněnou na řízení, přitom rozhodoval-li žalovaný o veřejném subjektivním právu osoby zúčastněné na řízení získat licenci, pak především bylo na žalovaném, aby řízení proběhlo bez vad a aby žádnou vadou nebylo zatíženo ani rozhodnutí o udělení licence. Přestože v situaci, kdy žádosti o udělení licence bylo vyhověno, neexistoval prvek jakékoli vnější kontroly nad procesem rozhodování o udělení licence, a tedy ani nad jeho výsledkem (osoba zúčastněná na řízení ani žalovaný sám z povahy věci proces rozhodování ani výsledek neměl důvodu napadat), „otevření případu“ na samém konci tříleté lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. za situace, kdy v mezidobí především žalovaný nevyužil možnosti přezkumného řízení či obnovy řízení dané správním řádem a kdy již jsou právní vztahy navazující na udělení licence stabilizovány, představuje nepochybný zásah do právní jistoty osoby zúčastněné na řízení, jenž by se jistě umocnil především v případě zrušení rozhodnutí o udělení licence. Takové narušení právní jistoty by tedy muselo být vyváženo vskutku závažným důvodem, který by vyvážil rizika a negativní důsledky zpětného přehodnocení právních vztahů založených rozhodnutím o udělení licence.

28. Za této situace musí být nutným východiskem zdejšího soudu i základní imperativ demokratického právního státu, že podstatou uplatňování veřejné moci je kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, přitom princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci. Zásada ochrany dobré víry bezprostředně souvisí zejména se zásadou právní jistoty a se zásadou presumpce správnosti aktů veřejné správy. Pro vznik a trvání dobré víry je podstatná zejména doba, která uplynula od vydání nezákonného rozhodnutí, ale také příčina, míra a povaha zjištěné nezákonnosti, čili její materiální závažnost (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12.2.2015, č.j. 2 As 241/2014-36, ze dne 26.8.2015, č.j. 2 As 103/2015-171). Zvláště v případech čistě vertikálních vztahů (konkrétně vztahů stát – jednotlivce), v nichž byly nezákonnými rozhodnutími založena oprávnění nebo výhody jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat, avšak který v důsledku nezákonnosti nenastal, je nutno prvek právní jistoty za naplnění nutného vstupního předpokladu existence dobré víry jednotlivce, resp. za neexistence skutečností opravňujících k závěru, že dobrá víra dána není, pokládat za kardinální a ustoupit od její ochrany pouze za situace ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu, neboť je věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nechyboval, a pokud ano, aby zásadně sám nesl následky svých pochybení. Kupř. podle nálezu Ústavního soudu ze dne 9.10.2003 ve věci sp. zn. IV. ÚS 150/01 či podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2011 ve věci sp. zn. 7 As 26/2011 musí být podstatou uplatňování veřejné moci kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, přitom princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci.
29. Závěr o důvodnosti žaloby podle § 66 odst. 2 s.r.s., by tak měl být podle přesvědčení zdejšího soudu založen výlučně na závažných zjištěních, jimiž by v podstatné míře byla zpochybněna či vyvrácena zjištění žalovaného, jež učinil z obsahu správního spisu a jež se stala základem pro vyhovění žádosti o udělení licence a zároveň za situace, kdy nemohla být dána dobrá víra žadatele o udělení licence ve správnost rozhodnutí o udělení licence.
30. Dalším východiskem soudního přezkumu v nyní posuzované věci je, že předmětem licenčního řízení je pouze povolení k podnikatelské činnosti. Pokud jde o právo uvést zařízení do provozu a nadále jej provozovat ke konkrétnímu věcnému účelu rozhodnutí žalovaného meritorně nezakládá; posuzování naplnění předpokladů pro udělení licence dle § 5 odst. 3 energetického zákona nelze směřovat s rozhodováním o povolení provozu energetického zařízení, které je v pravomoci stavebního úřadu. Proto ani „v licenčním řízení nelze posuzovat technickou dokumentaci energetického zařízení z toho hlediska, do jaké třídy ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb. spadá, a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad jeho provoz za stanovených podmínek již povolil. Není totiž úkolem žalovaného, aby v řízení o vydání licence nahrazoval a dubloval činnost stavebního úřadu, v jehož pravomoci je povolení provozu předmětného zařízení.“ (rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 4 As 84/2015-37). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2009, č.j. 8 As 18/2008-74, řízení o udělení licence (tam v oblasti plynárenství) „...není založeno na správním uvážení správního orgánu, který by se mohl pohybovat volně v zákonem vytyčených hranicích. Právní úprava stanoví přesně požadavky, které musí žadatel o licenci splnit; na druhou stranu však nedává správnímu orgánu možnost např. ve veřejném zájmu licenci po splnění zákonných požadavků neudělit. Důvodová zpráva k energetickému zákonu a ostatně sama logika věci nabízí přirovnání licence dle energetického zákona k živnostenskému oprávnění. Specialita této regulace a tedy vynětí z obecné úpravy živností je dána jen strategickým významem energetiky pro chod národního hospodářství a životní úroveň obyvatelstva... Znamená to, že při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní či nikoliv...“. To je východisko využitelné i ve vztahu k nyní posuzované věci.

31. S tím souvisí i to, jakým prizmatem ve vztahu k řízení o udělení licence nahlížet na roli žalovaného a roli stavebního úřadu ve vztahu k významu revizní zprávy. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud, „Na revizní zprávu je třeba nahlížet jako na dokument osvědčující bezpečnost práce [viz § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb.] a s tím související bezpečnost budoucího provozu energetického zařízení (což je patrné zejména z normy ČSN 33 1500). Právní předpisy (ani české technické normy) však nestanovovaly, že revizní zprávou měla být osvědčena stavební dokončenost energetického zařízení ve všech jeho prvcích. Tento účel se naproti tomu pojil s kolaudačním souhlasem, umožňujícím uvedení do provozu (který v licenčním řízení předložen byl). Bylo na bedrech stavebního úřadu, aby zkontroloval, že stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením a ověřenou stavební dokumentací, v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů a za dodržení obecných požadavků na výstavbu [§ 122 odst. 3 věta první zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění]... Přestože revizní zpráva i kolaudační souhlas slouží k ověření bezpečnosti fotovoltaické elektrárny, je bezpečnost na základě každého z těchto dvou dokumentů posuzována jinou optikou, a tudíž se nejedná o vzájemně zaměnitelné dokumenty. Revizní technik kontroluje ty aspekty stavby a jejího budoucího provozu, pro jejichž hodnocení stavební úřad není kompetentní. Stavební úřad (resp. jeho zaměstnanci) nedisponuje takovými odbornými znalostmi, a tudíž sám neověřuje bezpečnost energetického zařízení v rozsahu, v jakém tak činí revizní technik. V tomto ohledu má tedy revizní zpráva nezastupitelný význam...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492).
32. Pokud jde o samotnou revizi energetického zařízení pro účely licenčního řízení, v citovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud přiklonil k závěru, že bezpečnost fotovoltaické elektrárny jako celku lze osvědčit až po montáži fotovoltaických panelů; „v souladu s poznatky oboru dostupnými v roce 2010 mohla být zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny způsobila deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Pochybil ten revizní technik, který v rozhodné době osvědčil bezpečnost celé fotovoltaické elektrárny bez toho, aby předtím (mimo jiného) zkontroloval, že skutečný stav fotovoltaické elektrárny odpovídá projektové dokumentaci (včetně kontroly typu a počtu fotovoltaických panelů) že fotovoltaické panely jsou opatřeny označením CE

nebo že k nim byla vydána prohlášení o shodě, že byly namontovány a uzemněny v souladu s návody výrobce a že nejsou viditelně poškozeny do té míry, aby tím byla ohrožena bezpečnost zařízení.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492).

33. Konečně, pokud jde o otázku dobré víry držitele licence, z nálezu Ústavního soudu ze dne 30.5.2018, sp. zn. I. ÚS 946/16, vyplývá, že „...mohou nastat v zásadě tři modelové skupiny situací, jejichž hranice však nebudou vždy jasně vymezené a rozlišení v konkrétních případech tak bude na aplikační praxi. První skupinu situací představuje nezákonnost aktu veřejné moci způsobená čistě pochybením na straně veřejné moci, zejména procesními vadami či nesprávným výkladem práva. Za této situace může být důvěra jednotlivce narušena jen ze zcela zásadních důvodů veřejného zájmu...Druhou skupinu představuje nezákonnost způsobená pochybením na obou stranách vertikálního vztahu veřejná moc - jednotlivec. Půjde o pochybení orgánů veřejné moci, o nichž osoba, jíž svědčí žalobou napadené rozhodnutí, musela vědět. Do této skupiny patří zejména rozhodnutí vydaná na základě nesprávných či zjevně neúplných, zejména skutkových zjištění a předpokladů, na což jednotlivec přes svou vědomost před vydáním rozhodnutí či po něm neupozornil. Za takové situace nemůže být dána dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, což však nevylučuje důvěru v jeho zákonnost a neměnnost (zejména s ohledem na plynutí času a rozvoj navazujících právních vztahů) ... Pokud správní soud přistoupí ke zrušení napadeného rozhodnutí za takové situace, je nezbytné, aby negativní dopady na oprávněnou osobu z tohoto rozhodnutí byly pokud možno zmírněny...Třetí skupinu pak představuje nezákonnost způsobená především či výlučně ze strany oprávněného ze správního rozhodnutí. Půjde zejména o situace, v nichž oprávněný orgány veřejné moci úmyslně uvedl v omyl uvedením nepravdivých skutečností, předložením nepravdivých podkladů, případně dosáhl příznivého rozhodnutí jiným protiprávním způsobem (např. jednáním majícím znaky trestného činu). Za takové situace nemůže být dána ani dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, ani důvěra v jeho zákonnost a neměnnost.“
34. K obecným otázkám řízení o žalobě ve veřejném zájmu je třeba zdůraznit i východisko akcentované Ústavním soudem, že „Zdánlivá převaha nejvyššího státního zástupce v řízení o žalobě k ochraně veřejného zájmu neplyne jen ze lhůty k zahájení řízení, ale též z možnosti uplatňovat v průběhu řízení žalobní body a tím určovat rozsah a intenzitu soudního přezkumu. Ústavní soud již dříve uvedl, že správní soudy nemohou k povinnostem žalobce, podávajícího žalobu ve veřejném zájmu, přistupovat benevolentněji než k povinnostem žalobce se standardní aktivní legitimací (cit. nález sp. zn. II. ÚS 3189/16). Žalobce ve veřejném zájmu vážou procesní pravidla, včetně vázanosti soudu včas uplatněnými žalobními body a lhůty pro možné rozšíření žaloby o další žalobní body (§ 75 odst. 2 a § 71 odst. 2 soudního řádu správního). Toto východisko má svůj základ nejen ve výslovné zákonné úpravě, ale též smyslu přezkumného řízení před správními soudy: žalobce vymezuje důvody žaloby svým tvrzením o porušení subjektivního či objektivního práva v žalobní lhůtě. To slouží k racionalizaci a efektivitě řízení před správním soudem tak, aby nedocházelo k jeho zbytečnému prodlužování, k opakování stejné či podobné argumentace anebo naopak k dodatečnému předkládání dalších tvrzení, názorů a důkazů, které mohly být bez větších obtíží účastníky řízení uplatněny již dříve [nález sp. zn. II. ÚS 2732/15 ze dne 12. 1. 2016 (N

6/80 SbNU 65)]. Pokud takové tvrzení žalobce včas nepředloží, lze vycházet z toho, že případné vady řízení či důvody nezákonnosti nepovažuje pro posouzení své věci za zásadní. To platí i pro vady řízení či nezákonnost, o nichž se žalobce včas nedozví, neboť k nabytí povědomosti o tom, co by měl napadenému správnímu rozhodnutí vytýkat, slouží právě účast v předchozím správním řízení, doručení výsledného správního rozhodnutí či prodloužená lhůta k podání žaloby k ochraně veřejného zájmu...“ (nález Ústavního soudu ze dne 30.5.2018, sp. zn. I. ÚS 946/16). Proto musí být skutkové důvody, jimiž naplňuje žalobce jednotlivé žalobní body žaloby podávané ve veřejném zájmu podle § 66 odst. 2 s.ř.s., uplatněny v rámci tříleté lhůty pro podání žaloby. Časové omezení tří let k podání žaloby ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. zrcadlí i princip ochrany dobré víry adresátů v akty orgánů veřejné moci a princip právní jistoty (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2017, č.j. 62 A 96/2013-424).

IV.c Předchozí řízení

35. Zdejší soud nejprve žalobu zamítl rozsudkem ze dne 29.1.2015, č.j. 62 A 84/2013-112, neboť dospěl k závěru, že žalobcem namítané nedostatky nejsou dostatečným důvodem pro to, aby rozhodnutí o udělení licence zrušil. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl a citovaný rozsudek zrušil. Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku ze dne 15.12.2015, č.j. 9 As 30/2015-70, dospěl k závěru, že jestliže vznikly pochybnosti o tom, zda se revizní zpráva vztahuje k energetickému zařízení v podobě deklarované ve smlouvě o dílo (zejména počet a složení jednotlivých panelů), tedy v podobě, v jaké měla být elektrárna vystavěna, pak žalovaný za situace, kdy pochybnosti nerozptýlil, nebyl oprávněn licenci udělit. Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku ze dne 15.12.2015, č.j. 9 As 30/2015-70, dále uvedl, že žalobcem navrhované důkazy (předložené spolu s kasační stížností) jsou důkazy k prokázání skutečností tvrzených již před zdejším soudem. Nejedná se o skutečnosti, které by byly nově tvrzeny v kasačním řízení, neboť již v žalobě bylo namítáno, že existují indicie, že se i v posuzovaném případě může jednat o nepravdivou revizní zprávu.
36. Zdejší soud proto o žalobě rozhodoval znovu. Rozsudkem ze dne 9.6.2016, č.j. 62 A 84/2013-282, napadené rozhodnutí po provedeném dokazování zrušil, neboť dospěl k závěru, že revizní zpráva ze dne 19.11.2010 předložená žalovanému v licenčním řízení nebyla způsobilým podkladem pro prokázání technických předpokladů. Bylo zjištěno, že revizní technik revidoval elektrárnu v době, kdy ještě nebyla dokončena ve všech podstatných částech, protože probíhalo osazování FVE Jeníkov fotovoltaickými panely. Licence tak byla udělena v rozporu se zákonem. S ohledem na závažnost zjištěné vady zdejší soud dále dospěl k závěru, že se osoba zúčastněná na řízení nemůže dovolávat své dobré víry. Zdejší soud vycházel v tomto aspektu z názoru rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2016, č.j. 9 As 256/2015-229, a dospěl k závěru, že pokud byl žadatel o licenci byl v průběhu výstavby informován zhotovitelem stavby o změně počtu a typu fotovoltaických panelů, nelze na něj nahlížet jako na pouhého pasivního příjemce díla na klíč.

37. Proti v pořadí druhému rozsudku zdejšího soudu ze dne 9.6.2016, č.j. 62 A 84/2013-282, podala osoba zúčastněná na řízení kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8.6.2017, č.j. 9 As 155/2016-224, zamítl. Tento rozsudek Nejvyššího správního soudu, stejně jako rozsudek zdejšího soudu ze dne 9.6.2016, č.j. 62 A 84/2013-282, však zrušil Ústavní soud svým nálezem ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17, v němž dospěl k závěru, že této věci Nejvyšší správní soud zaujal opačný postoj než v rozsudku č.j. 2 As 313/2015-492 ze dne 30.3.2017, týkajícím se podobné věci (dále jen „věc FVE Tuchlovice“), aniž své odlišné zacházení uspokojivě odůvodnil, s tím, že argumentaci Nejvyššího správního soudu, pokud jde o odlišnosti nyní posuzované věci od věci FVE Tuchlovice, Ústavní soud odmítl.
38. V pořadí třetím rozsudkem ze dne 4.4.2019, č.j. 62 A 84/2013-418, zdejší soud žalobu zamítl. S ohledem na výše shrnutý judikатурní vývoj dospěl zdejší soud k závěru, že přestože bylo prokázáno, že revizní technik vyhotovil revizní zprávu ze dne 19.11.2010 v době, kdy teprve probíhalo osazování elektrárny fotovoltaickými panely, tedy před dokončením všech jejích podstatných částí, a tudíž tato zpráva nemohla být dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí o udělení licence, tak posuzovaná věc se v podstatných ohledech neliší od věci FVE Tuchlovice. Proto nemůže být vada revizní zprávy důvodem pro zrušení rozhodnutí o udělení licence. Podle zdejšího soudu nebyla dobrá víra osoby zúčastněné na řízení ve správnost předkládaných dokladů k žádosti o udělení licence dostatečně zpochybněna.
39. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl a rozsudkem ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, rozsudek zdejšího soudu ze dne 4.4.2019, č.j. 62 A 84/2013-418, zrušil. Nejvyšší správní soud potvrdil správnost všech skutkových závěrů zdejšího soudu, a to i ohledně vady revizní zprávy, coby nezpůsobilého podkladu pro udělení licence. Nejvyšší správní soud však na rozdíl od zdejšího soudu dospěl k závěru, že pokud jde o otázku dobré víry osoby zúčastněné na řízení, nyní posuzovaná věc se odlišuje od věci FVE Tuchlovice (v níž nebyla dobrá víra žadatele o udělení licence zpochybněna), a představuje druhou ze tří modelových situací vymezených ve výše citovaném nálezu Ústavního soudu ze dne 30.5.2018, sp. zn. I. ÚS 946/16 (bod 33 tohoto rozsudku), tedy spadá mezi případy, u nichž je podle Ústavního soudu nutné zmírnit negativní dopady na držitele licence. Nejvyšší správní soud uvedl, *„že v případě, že převáží nutnost ochrany veřejného zájmu nad ochranou individuální dobré víry žadatele nebo důvěrou v zákonnost a neměnnost napadeného rozhodnutí (jako je tomu v nyní projednávané věci), budou se muset správní soudy zabývat otázkou, k jakému datu by žadatel o licenci mohl reálně obdržet rozhodnutí o udělení licence. Odůvodnění soudů má obsahovat vymezení, pro jaké období nelze udělenou licenci akceptovat, z čehož vyplýne, na jaké výkupní ceny bude mít oprávněný nárok. Nejvyšší správní soud dovodil, že nejsmysluplnějším řešením je, pokud v této situaci správní soudy nezruší svým rozsudkem rozhodnutí o udělení licence. Rozhodnutí o udělení licence zůstane formálně v platnosti, pouze nebude po určitou dobu v minulosti účinné a bude účinné až od v rozsudku stanoveného okamžiku. Takový způsob umožní ponechání licence oprávněnému (tedy minimalizaci zásahů do jeho sféry) a zároveň naplní potřebu ochrany veřejného zájmu (tedy ověření prokázání podmínky bezpečnosti fotovoltaické elektrárny a technické způsobilosti,*

přičemž až po tomto ověření měl žadatel o licenci získat nárok na výhodné ceny výkupu elektrické energie). Krajský soud tak v navazujícím řízení bude řešit pouze uvedenou otázku, tedy od kdy by OZNŘ mohla legitimně získat licenci k výrobě elektrické energie, pokud by žalovaný objevil nedostatečnost předložené revizní zprávy a vyzval OZNŘ k doplnění revizní zprávy, která prokazuje bezpečnost celé elektrárny. Toto posouzení bude záležet i na tom, kdy byla FV Jeníkov dokončena, tedy osazena i všemi fotovoltaickými panely (viz závěry o dokončenosti fotovoltaické elektrárny v rozsudku FVE Tuchlovice). Nejvyšší správní soud nevylučuje, že krajský soud dospěje k názoru, že FVE Jeníkov byla dokončena do konce roku 2010 a zároveň, že by OZNŘ legitimně licenci obdržela rovněž do konce roku 2010, čímž se na výši podpory za výkup elektrické energie nic nezmění. Nejvyšší správní soud se otázkou, kdy mohla OZNŘ legitimně obdržet rozhodnutí o licenci nezabýval sám, jelikož tuto otázku prozatím neřešil krajský soud, který se k ní má vyjádřit jako první. Přestože v konečném důsledku bude žaloba stěžovatele úspěšná, nezruší krajský soud napadené rozhodnutí svým rozsudkem ani žalobu nezamítne ... Namísto toho výrokem vymezí dobu, po kterou nelze považovat licenci za účinnou, tedy od data jejího vydání až do dne předcházejícího dni, ve kterém by OZNŘ licenci zřejmě řádně získala. Správní soudy nemají dle § 76 nebo § 78 s. ř. s. takový výrokový potenciál, aby vyslovily nyní požadované. Nicméně vzhledem k tomu, že takový závěr správních soudů je podstatný pro případné další řízení týkající se vymáhání nesprávně vyplacené podpory, je dle názoru NSS za účelem naplnění požadavku vyplývajících z nálezu FVE Mozolov na místě analogické užití § 87 odst. 2 s. ř. s., které soudu umožňují širší výrokový potenciál. Takové řešení je dle kasačního soudu jediné možné i z toho důvodu, že proti takovému výroku bude umožněno podat kasační stížnost a zároveň bude na první pohled zřejmé i pro případná navazující řízení, že vydaná licence OZNŘ je účinná od určité doby. V případě, že by však krajský soud dospěl k závěru, že licence měla být vydána ještě do konce roku 2010, je dle Nejvyššího správního soudu možné zvážit i zamítnutí žaloby. V takovém případě by totiž rozdíl v době, od které byla nyní vydaná licence v účinnosti (22. 12. 2010), od krajským soudem nově určené doby účinnosti (nejpozději 31. 12. 2010), byl tak minimální, že by dle kasačního soudu bylo možné zvažovat i to, zda je v takové situaci nutné prolamovat pravomoci vymezené správnímu soudu v § 78 s. ř. s. “.

40. Zdejší soud tedy posoudil ve světle výše uvedených východisek důvodnost žaloby opětovně, vázán výše citovaným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho rozsudku ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288.

IV.d Skutečnosti rozhodné ze správního spisu

41. Licence na výrobu elektřiny č. 111017612 byla osobě zúčastněné na řízení udělena dne 22.12.2010, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a na celkový instalovaný výkon 4,998 MW. V rozhodnutí o udělení licence je uveden seznam jednotlivých provozoven k předmětné licenci, a to evid. číslo 1: FVE Jeníkov, k.ú. Jeníkov u Duchcova, kód katastru 658332, obec Jeníkov, vymezení parc. č. 317/1 a 351/6.
42. Správní spis sp. zn. LIC-13154/2010-ERU vztahující se k žádosti o udělení licence obsahuje žádost osoby zúčastněné na řízení o udělení licence pro podnikání

v energetických odvětvích, s přílohami, z nichž relevantní ve vztahu k nyní posuzované věci jsou:

- veřejnoprávní smlouva o provedení stavby ze dne 30.8.2010 uzavřená mezi Městským úřadem Duchcov a osobou zúčastněnou na řízení, jejímž předmětem je nahrazení územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu FVE Jeníkov;
- smlouva o dílo ze dne 22.9.2010 uzavřená mezi osobou zúčastněnou na řízení a LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT na vyprojektování a výstavbu fotovoltaické elektrárny na klíč včetně zajištění související realizační dokumentace, o instalovaném výkonu 4 986,4 kWp. Podle bodu 2.2. čl. II smlouvy o dílo se termínem dokončení stavby rozumí datum úplného dokončení všech prací zhotovitele, odstranění vad a nedodělků bránících provozování, včetně uvedení díla do provozu, připojením k distribuční soustavě a zajištění pravomocné licence ERU, kdy bude podepsán protokol o předání a převzetí stavby. Podle bodu 2. 3. čl. II smlouvy o dílo je pod pojmem stavba (nebo také práce zhotovitele či dílo) nutno rozumět veškeré montážní práce a služby související s realizací předmětu plnění zhotovitele dle smlouvy a jejích příloh. Podle bodu 6. 1. čl. VI smlouvy o dílo bude cena díla objednatelem hrazena vždy na základě daňových dokladů vystavených zhotovitelem ve dvou splátkách po řádném dokončení díla a po splnění povinností zhotovitele podle smlouvy o dílo. Podle bodu 8. 1. čl. VIII. této smlouvy vlastnictví k dílu přechází na objednatele až úplným zaplacením díla. V příloze č. 1 smlouvy o dílo (Cenová nabídka FVE Jeníkov 4 986,4 kWp) jsou v části popis specifikovány fotovoltaické panely CEEG 230Wp, 21 680 kusů, a v příloze č. 2 smlouvy o dílo (Popis provedení stavby FVE Jeníkov) je uvedeno v kapitole 2. (Základní technologické části FVE výroben), že počet a poloha PV panelů včetně podkonstrukcí, bude určena zadávací dokumentací a že celkový instalovaný výkon bude 4 986,4 kWp. Z bodu 2.1. této přílohy pak vyplývá, že typ panelu bude CEEG 230-60P, v počtu 21 680ks;
- výzva žalovaného ze dne 25.11.2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, k doložení mimo jiné majetkového vztahu osoby zúčastněné na řízení k výrobně;
- vyplněný formulář - příloha č. 12 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Seznam jednotlivých provozoven“, v níž je uveden celkový instalovaný elektrický výkon provozovny FVE Jeníkov 5,000 Mw, počet zdrojů v provozovně rukou vepsané 26 304, termín zahájení výkonu licencované činnosti nejpozději 1.12.2010;
- vyplněný formulář - příloha č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., z níž se podává celkový instalovaný výkon provozovny 4,986 MW, celkové investiční náklady, rozpis investičních nákladů, předpokládané provozní náklady, předpokládaná výroby elektřiny, tepla a předpokládané další výnosy;
- výpis z LV 417 katastru nemovitostí ke dni 26.7.2010 vlastníka - osoby zúčastněné na řízení k pozemkům p.č. 317/1 a 351/6;
- kopie zápisu o předání a převzetí staveniště ze dne 20.9.2010;
- výkaz zisků a ztrát a rozvaha ke dni 31.12.2009;
- podnikatelský záměr osoby zúčastněné na řízení, z něhož se mimo jiné podává, že dne 20. 4. 2010 byla vydána veřejná vyhláška o změně územního plánu č. 2 obce Jeníkov

formou opatření obecné povahy č. 1/2010 (č.j. 377/2010) stanovující umístění stavby FVE Jeníkov;

- výstup z insolvenčního rejstříku, prohlášení a potvrzení bezdlužnosti a neexistence nedoplatků od příslušných orgánů státní správy, formulář příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost – výhled“;
- návrh možnosti financování a závazná nabídka financování pro osobu zúčastněnou na řízení od UniCredit Bank Czech republic, a.s., z níž se mimo jiné podává, že podmínkou čerpání úvěru je předložení licence s nabytím právní moci v roce 2010;
- kopie výchozí zprávy o revizi a zkouškách FVE Jeníkov revizního technika Michala Virága, č. 100NN2010, ze dne 19.11.2010, s výsledným posudkem, že předmětné elektrické zařízení splňuje podmínky bezpečného provozu;
- rozhodnutí stavebního úřadu Duchcov, o povolení zkušebního provozu ze dne 14.12.2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu.

IV.e Doložení vlastnického či užívacího práva k energetickému zařízení

43. Žalobce ve vztahu ke skutkovým podkladům rozhodnutí o udělení licence namítá, že osoba zúčastněná na řízení v řízení o udělení licence neprokázala ani vlastnické a ani užívací právo k FVE Jeníkov.
44. Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o udělení licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.
45. Podle § 7 odst. 4 písm. e) energetického zákona se k žádosti o licenci připojí doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.
46. Podle § 98a odst. 2 písm. a) energetického zákona Energetický regulační úřad stanoví vyhláškou způsoby prokazování finančních a technických předpokladů a odborné způsobilosti pro jednotlivé druhy licencí, způsoby určení vymezeného území a provozovny, prokázání vlastnického nebo užívacího práva k užívání energetického zařízení, náležitosti prohlášení odpovědného zástupce, a vzory žádostí k udělení, změně a zrušení licence.
47. Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb. vlastnické právo k energetickému zařízení žadatel prokazuje a) výpisem z katastru nemovitostí, zapisuje-li se vlastnické právo do katastru nemovitostí podle zvláštního právního předpisu, odpovídající stavu zápisů v katastru nemovitostí ke dni předložení výpisu, b) smlouvou, na základě které dochází k

převodu nemovitosti, pokud vlastnické právo k nemovitosti není předmětem zápisu do katastru nemovitostí, c) smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení, d) smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení, e) originálem nebo ověřenou kopií rozhodnutí soudu nebo správního orgánu, pokud žadatel nabytí vlastnické právo k energetickému zařízení na základě rozhodnutí soudu nebo správního orgánu nebo je jeho vlastnické právo takovým rozhodnutím potvrzeno, nebo f) potvrzením o nabytí vlastnictví, bylo-li energetické zařízení předmětem veřejné dražby.

48. Podle § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb., nelze-li nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení nebo užívacího práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v § 7 odstavci 1 nebo 2 této vyhlášky, protože takové nabývací tituly nelze doložit, došlo k nabytí ze zákona nebo je již nelze dohledat, lze nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti.
49. Právo užívat energetické zařízení v soukromoprávním smyslu je prvotním předpokladem pro to, aby za splnění dalších podmínek daných veřejnoprávními předpisy mohl uživatel získat licenci k podnikání ve státem regulovaném odvětví. Existence soukromoprávního vztahu k energetickému zařízení je prvotním předpokladem pro provozování energetického zařízení, které s ohledem na dotčení veřejných zájmů podléhá regulaci veřejnoprávními předpisy; jedná se o omezení sledující legitimní cíl, za současného zachování přiměřenosti veřejnoprávní regulace, která shodně dopadá jak na vlastníka, tak i na oprávněného uživatele energetického zařízení. S tím ostatně koresponduje i důvodová zpráva k návrhu energetického zákona, která uvádí, že „...základním předpokladem udělení licence je splnění podmínek uvedených v tomto zákoně, obdobně jako je tomu v živnostenském zákoně. Vzhledem k charakteru energie, ke složitosti energetických systémů a náročnosti jejich obsluhy, a to i z hlediska veřejného ohrožení, je stanovena věková hranice pro udělení licence na 21 let. Z obdobných důvodů musí žadatel o udělení licence stanoveným způsobem prokazovat svoji odbornou způsobilost a bezúhonnost. Žadatel musí kromě výše uvedených podmínek prokázat, že je schopen dlouhodobě financovat své podnikatelské aktivity, že vlastní, nebo má pronajato, technologické zařízení pro plynulé zajištění dodávek.“ (důvodová zpráva k návrhu zákona, sněmovní tisk č. 535/0, digitální repositář www.psp.cz).
50. Naroveň dokladům prokazujícím vlastnické právo jsou stavěny doklady jinak prokazující užívací právo (§ 7 odst. 4 písm. e/ energetického zákona), nadto nelze-li některé z těchto práv doložit (prokázat) tak, jak předpokládá § 7 odstavci 1 nebo 2 vyhlášky č. 426/2005 Sb., lze tak učinit i jinak, pokud zvolený způsob nevzbuzuje důvodné pochybnosti (§ 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb.).
51. Z obsahu smlouvy o dílo předložené v licenčním řízení vyplynulo, že vlastnické právo k FVE Jeníkov přechází na osobu zúčastněnou na řízení až úplným zaplacením díla. S ohledem na podmínky čerpání úvěru podle čl. IV smlouvy o úvěru reg. č. 972/10-120, uzavřené dne 22.12.2010 mezi osobou zúčastněnou na řízení a UniCredit bank Czech Republic, a.s., osoba zúčastněná na řízení vlastníkem FVE Jeníkov v době udělení

licence dne 22.12.2010 nebyla, neboť jednou z podmínek žádosti o čerpání bylo předložení rozhodnutí o udělení licence žalovaným a kolaudačního souhlasu. Uzavření smlouvy o úvěru je podle osoby zúčastněné na řízení přitom též jednou z okolností prokazující existenci uživatelského práva ke stavbě FVE Jeníkov, jež opírá o souhlas LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT.

52. Není sporu o to, že k výzvě žalovaného ze dne 25.11.2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, osoba zúčastněná na řízení konkrétní listinu, obsahující výslovný souhlas LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s tím, aby s energetickým zařízením umístěným na jejích pozemcích v určité míře disponovala, nepředložila. Tudíž žalovanému v licenčním řízení svůj majetkový vztah k výrobně elektřiny, resp. titul, od něhož své uživatelské právo odvozovala, neprokázala, což ostatně akcentoval i Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku ze dne 15.12.2015, č.j. 9 As 30/2015-70.
53. Zdejší soud proto k otázce existence soukromoprávního titulu ke stavbě FVE Jeníkov dokazoval a umožnil tak osobě zúčastněné na řízení zhojit výše zmiňovanou vadu a prokázat existenci soukromoprávního titulu k užívání stavby FVE ke dni udělení licence v řízení před zdejším soudem.
54. Samotné nedoložení konkrétní listiny prokazující uživatelské právo v licenčním řízení za situace, kdy žalovaný k udělení licence přistoupil po zohlednění ostatních listin, by samo o sobě podle přesvědčení zdejšího soudu ke zrušení rozhodnutí o udělení licence vést nemohlo, a to též s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu, podle něhož je vždy nutné pečlivě zkoumat materiální (faktickou) závažnost tohoto pochybení, zejména s ohledem na dobu provozu fotovoltaické elektrárny, a nutné je řádně odůvodnit, proč by se mělo jednat o pochybení natolik závažné, že by mělo mít za následek zrušení rozhodnutí o udělení licence (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.8.2015, č.j. 2 As 103/2015-171). Žalobce v této souvislosti neargumentuje žádnými závažnými důsledky, které by nedoložení uživatelského titulu v licenčním řízení v tomto konkrétním případě mělo, a to za situace, kdy osoba zúčastněná na řízení vlastnila pozemky pod stavbou, předložila rozhodnutí stavebního úřadu Duchcov, dále smlouvu o dílo a veřejnoprávní smlouvu na stavbu FVE Jeníkov. Zároveň nebylo zpochybněno, že by vlastnické právo k FVE Jeníkov na osobu zúčastněnou na řízení po udělení licence nepřešlo či že by se osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení pouze vydávala za oprávněného uživatele a dopustila se podvodného jednání. Nic takového žalobce nezmiňuje.
55. Dovožovala-li uživatelské právo k FVE Jeníkov osoba zúčastněná na řízení z několika listin soudu předložených, tak listinou, která by podle zdejšího soudu v licenčním řízení ve smyslu § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb. po stránce obsahové obstála, je čestné prohlášení LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT ze dne 28.12.2015 o tom, že osoba zúčastněná na řízení měla, a to ode dne uzavření smlouvy o dílo, svolení zhotovitele/vlastníka díla s užíváním díla/FVE Jeníkov pro veškeré správní a jim charakterově podobná řízení, jejichž účastníkem byla osoba zúčastněná na řízení. Tímto deklarovaným projevem vůle vlastníka díla má zdejší soud za zhojenou vadu postupu žalovaného, který udělil licenci osobě zúčastněné na řízení i přesto, že nedoložila

soukromoprávní titul od vlastníka díla, jež ji opravňoval k užívání díla v míře vlastníkem dovolené, v době udělení licence. Především je také tímto způsobem doloženo, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení vystupovala v dobré víře jako oprávněný uživatel díla FVE Jeníkov s výhradou vlastnického práva ve smyslu výše citovaného bodu 8. 1. čl. VIII. smlouvy o dílo, jež měla souvislost se způsobem financování (viz níže).

56. Za této situace k dalším důkazním návrhům ze strany osoby zúčastněné na řízení k této žalobní námitce soud pouze konstatuje následující: pokud jde o kopii protokolu o předání a převzetí díla FVE Jeníkov – kompletní dodávky fotovoltaické elektrárny na klíč, který je za objednatele podepsán Ing. A. M. a Ing. P. M. a za zhotovitele J. M., a u položky záruční lhůta má předtištěno datum 14.12.2010, tak věrohodnost a průkaznost co do okamžiku předání dokončeného díla byla zpochybněna (viz níže). Pokud jde pak o smlouvu o provozování fotovoltaické elektrárny ze dne 11.11.2010, uzavřenou mezi osobou zúčastněnou na řízení jako objednatelem a LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT jako provozovatelem, jejímž účelem je zajištění řádného chodu elektrárny provozovatelem, tak tato smlouva sama o sobě v intencích závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v jeho zrušovacím rozsudku nemůže být oním soukromoprávním titulem k užívání díla, neboť její obsah nezakládá osobě zúčastněné na řízení uživatelské právo k dílu, ale upravuje vzájemná práva a povinnosti související s provozem elektrárny (zejména s tzv. servisní činností). Stejně tak z téhož důvodu tímto titulem nemůže být smlouva o úvěru reg. č. 972/10-120, uzavřená dne 22.12.2010 mezi osobou zúčastněnou na řízení a UniCredit bank Czech Republic, a.s.; ani tato smlouva uživatelské právo osobě zúčastněné na řízení nezakládá.

IV.f Prokázání finančních předpokladů

57. Podle § 5 odst. 6 energetického zákona se finančními předpoklady rozumí schopnost žadatele finančně zabezpečit provozování činnosti, na kterou je vyžadována licence, a schopnost zabezpečit závazky nejméně na období 5 let. Finanční předpoklady žadatel nesplňuje, pokud v průběhu uplynulých 3 let soud zrušil konkurs vedený na majetek žadatele proto, že bylo splněno rozvrhové usnesení, nebo soud zamítl insolvenční návrh proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo rozhodl o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující. Žadatel o licenci není finančně způsobilý, jestliže má evidovány nedoplatky na daních, clech a poplatcích, pojistném na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a na pokutách.
58. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že část ceny za dílo měla být osobou zúčastněnou na řízení uhrazena zhotoviteli na základě úvěru od UniCredit Bank Czech republic, a.s. (závazná nabídka financování), který bylo možné čerpat po udělení licence. Tato skutečnost byla ověřena u jednání, kdy bylo zjištěno, že podmínkou čerpání úvěru podle čl. IV smlouvy o úvěru reg. č. 972/10-120, uzavřené dne 22.12.2010 mezi osobou zúčastněnou na řízení a UniCredit Bank Czech Republic, a.s., bylo předložení rozhodnutí o udělení licence žalovaným.

59. Pokud za tohoto stavu žalobce namítal, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení neprokázala dostatek finančních předpokladů, tak to by znamenalo, že z možnosti podnikání v regulované oblasti měly být vyloučeny subjekty, které se na základě tehdy platné regulace tržní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů rozhodly vstoupit na trh a financovat vybudování energetického zařízení pomocí mimo jiné bankovního úvěru. Takové omezení podnikání však z rozhodné právní úpravy dovodit nelze. Pakliže bankovní instituce jako podmínku již samotného čerpání úvěru požadovala předložení rozhodnutí o udělení licence, nelze z této skutečnosti dle právní úpravy licenčního řízení dovodit následek, že by takový žadatel neměl licenci za splnění technických požadavků získat; nelze ani dovodit, že by žadatel o licenci měl mít v době licenčního řízení vlastní majetek v hodnotě investic do energetického zařízení, či že by jeho aktuální finanční cash flow v době řízení o udělení licence mělo pokrývat náklady na výstavbu fotovoltaické elektrárny.
60. Požadavek na povinný důkaz ve smyslu § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle něhož žadatel o udělení licence na výrobu elektřiny ze zařízení využívajícího obnovitelný zdroj energie, které je nově uváděno do provozu, finanční předpoklady dále prokazuje konečným rozpočtem jednotlivých položek realizovaných investic potřebných pro uvedení tohoto zařízení do provozu, souvisí s prokazováním finančních předpokladů žadatele o licenci, což je legitimní požadavek s ohledem na to, že se jedná o podnikání v licencované oblasti s energií, která má strategický význam z hlediska hospodaření, jak se podává i z již citované důvodové zprávy k energetickému zákonu. Součástí správního spisu pak je formulář - příloha č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., z níž se podávají celkové investiční náklady na provozovnu celkem, z toho dále pro stavební část, technologie, jiné investiční náklady, předpokládané provozní náklady celkem, z toho palivové náklady, opravy a údržba, mzdové náklady, pojištění, jiné provozní náklady, a dále formulář - příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost - výhled“.
61. Žalovaný ve výzvě ze dne 25.11.2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, po osobě zúčastněné na řízení požadoval doložit výši dostupných finančních prostředků - např. bankovní reference, výpis z účtu za delší časové období (posledních 12 měsíců) nebo úvěrovou smlouvu. Za situace, kdy osoba zúčastněná na řízení doložila vyplněné formuláře - přílohy č. 13 a č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., bezdlužnost, výsledky svého hospodaření k 31.12.2009, podnikatelský záměr, návrh možnosti a způsobu financování a závaznou nabídku od UniCredit Bank Czech republik, a.s. a dále výpis z účtu ze dne 13.12.2010, nelze dospět k závěru, že by doložení finančních předpokladů pro podnikání v licencované oblasti vykazovalo tak závažné deficity skutkových zjištění, že by soud mohl dospět k závěru o nedostatku skutkových důvodů pro udělení licence ve vztahu ke splnění finančních předpokladů žadatele o licenci k podnikání v regulované oblasti. Ostatně ani žalobce nezpochybňuje, že osoba zúčastněná na řízení bez jakýchkoli finančních problémů od okamžiku udělení licence FVE Jeníkov provozuje.

IV.g Doložení technických předpokladů

62. Namítal-li žalobce, že tím, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení nedoložila stanovisko Technické inspekce České republiky, nebyly splněny technické předpoklady ve smyslu § 5 odst. 3 energetického zákona, tak tu soud setrvává na svém opakovaně vysloveném závěru, který byl potvrzen Nejvyšším správním soudem, že z energetického zákona ve spojení s vyhláškou č. 426/2005 Sb. vyplývá, že technické předpoklady dokládá žadatel o licenci jednak rozhodnutím stavebního úřadu a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. Zákonodárce odkázal v poznámce pod čarou, která jako nenormativní část legislativního aktu slouží jako výkladová pomůcka, na § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech při výrobě vyhrazených tlakových zařízení, nevztahuje-li se na ně platné nařízení vlády vydané k provedení zvláštního zákona. Z citovaných ustanovení, ve spojení s tím, že zákonodárce výslovně zmiňuje pro účely licenčního řízení doložení zprávy o revizi, nevyplývá, že by měl žadatel o licenci dokládat ještě stanovisko Technické inspekce. *„Prokazování finančních a technických předpokladů a odborné způsobilosti pro jednotlivé druhy licencí blíže upravuje vyhláška č. 426/2005 a ...výslovně požaduje předložení zprávy o revizi, nikoli odborné vyjádření Technické inspekce ČR. Z ...právní úpravy týkající se prokázání technických předpokladů pro udělení licence tak nevyplývá, že by v rámci licenčního řízení měl žadatel prokazovat bezpečnost provozu energetického zařízení odborným vyjádřením Technické inspekce ČR.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 4 As 84/2015-37). V této souvislosti Nejvyšší správní soud též zdůraznil, že nelze *„v licenčním řízení...posuzovat technickou dokumentaci energetického zařízení z toho hlediska, do jaké třídy ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb. spadá, a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad jeho provoz za stanovených podmínek již povolil. Není totiž úkolem žalovaného, aby v řízení o vydání licence nahrazoval a dubloval činnost stavebního úřadu, v jehož pravomoci je povolení provozu předmětného zařízení.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 4 As 84/2015-37).
63. Pokud jde o požadavek žalobce na revizi elektrické instalace VN části systému, tak ten ze žádného právního předpisu neplyne, nadto nejde ani o požadavek rozumně dovoditelný. Je nepochybné, že smyslem doložení splnění technických předpokladů pro udělení licence je doložení toho, že žadatel disponuje konkrétním energetickým zařízením, které lze bezpečně a spolehlivě využívat – v posuzované věci k výrobě elektřiny v její výrobně. Výrobnou elektřiny je podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 20 energetického zákona energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. Ve vztahu k takové výrobně elektřiny se tedy pro účely licenčního řízení předkládá revizní zpráva podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. VN částí (tedy ve skutečnosti přípojkou do stanice vysokého napětí) je přitom podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 3 energetického zákona zařízení, které začíná odbočením od spínacích prvků nebo přípojníc v elektrické stanici a mimo ni odbočením od vedení přenosové nebo

distribuční soustavy a je určeno k připojení odběrného elektrického zařízení. Tato přípojka tedy není samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí; je totiž vymezována samostatně a od zařízení k výrobě elektřiny odlišně. Prokazovat splnění technických předpokladů pro přípojku by též nekorespondovalo s tím, že ve vztahu k této přípojce není třeba podle § 4 energetického zákona prokazovat vlastnické ani užívací právo (není-li samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí). Nebylo tedy třeba, aby osoba na řízení zúčastněná dokládala revizi pro přípojku (pro VN část).

64. Žádala-li osoba zúčastněná na řízení ve formuláři žádosti o licenci o celkový instalovaný výkon 5,000 MW, pak sama skutečnost, že žalovaný udělil licenci na 4,998 MW a nikoli na 5,000 MW, jak bylo původně požadováno, nemůže být oním důvodem, jež by měl vést ke zrušení rozhodnutí žalovaného; tu žalovaný zjevně vycházel z dokladů předložených k žádosti o udělení licence (rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14.12.2010).
65. Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.
66. Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona se k žádosti o udělení licence připojí doklady prokazující finanční a technické předpoklady.
67. Podle § 9 písm. c) vyhlášky 426/2005 Sb. se u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením technické předpoklady prokazují povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem.
68. Podle § 9 písm. d) vyhlášky 426/2005 Sb. se u energetických zařízení ve zkušebním provozu technické předpoklady prokazují souhlasem stavebního úřadu se zahájením zkušebního provozu před vydáním kolaudačního rozhodnutí, rozhodnutím o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu nebo rozhodnutím stavebního úřadu, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem; po provedení zkušebního provozu dokládá žadatel kolaudační souhlas.

69. Ze zprávy revizního technika M. V. o výchozí revizi vykonané dne 18.11.2010 (č. 100NN2010 ze dne 19.11.2010) se podává instalovaný výkon FVE Jeníkov DC 4997,76 kWp a 26 304 PV panelů o výkonu 190Wp. V části technický popis revizní technik uvedl, že fotovoltaické panely o výkonu 190 Wp jsou sdruženy do řetězců, řetězce jsou sdruženy do větví, kde je provedeno odjištění.
70. Zdejší soud již opakovaně uvedl, že prokázat technické předpoklady je žadatel o udělení licence povinen mj. dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi). Je přitom zřejmé, že se tato revizní zpráva musí vztahovat k celé fotovoltaické elektrárně, resp. k celé její NN části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí fotovoltaické elektrárny, tedy např. osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. V případě fotovoltaických panelů je nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu, tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Bez finálně instalovaných fotovoltaických panelů nelze dokončit část revize týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny. Revizní technik tedy musí při zpracování revizní zprávy elektrárnu prohlédnout. Není sice povinen revidovat fotovoltaické panely jako hotové výrobky, ale nepochybně musí kontrolovat příslušná zapojení panelů a též to, zda počty a výkon panelů v elektrárně odpovídají údajům uvedeným v projektové dokumentaci (pokud z projektové dokumentace vychází). Revizní zpráva je totiž jediným dokladem (vedle samotné žádosti o licenci, resp. její přílohy – seznamu provozoven), z něhož se podává výkon elektrárny. Je tedy nezbytné, aby revizní technik, který ve zprávě shledává bezpečnost elektrárny a tuto zevrubně popisuje, elektrárnu na místě viděl a zkontroloval mj. i to, zda je osazena panely a jakými.
71. Dokazováním u jednání dne 2.6.2016 úředními záznamy o podaném vysvětlení revizním technikem M. V. policii dne 4.11.2014 a 25.9.2015 bylo zjištěno, že k obsahu své revizní zprávy a způsobu provedení revize revizní technik M. V. uvedl, že revizní činnost vykonával pro „Bremu“. Vlastní revizní činnost na FVE Jeníkov trvala minimálně 14 dnů, neboť chodil k úkonům, které to vyžadovaly. Revidoval výkopy pro NN kabely, výkopy pro VN kabely, uzemnění pro kostru FV článků, zahrnování kabelů a dohlížel, zda je u kabelů uložena folie. Dále uvedl, že byl přítomen, když se kabely dávaly do stringových rozvaděčů, kde se zahušťovaly, a dále do střídačů a na VN část a na úsekový odpínač rozvodných závodů. Všechny zmiňované práce se musely provádět pod jeho dohledem. K datu uvedenému na revizní zprávě uvedl, že jde o den, kdy byla revize dokončena, přičemž mezi dokončením a odevzdáním revizní zprávy může být jeden až dva dny. Při revizi měl k dispozici schválenou projektovou dokumentaci. Revizní činnost, a to i v případě FVE Jeníkov, vykonával vždy tak, že přišel do prostoru „Bremy“ v dojednaný den odjezdu a technik jej odvezl na stavbu a zpět. Revizní činnost nevykonával sám, byl na místě s technikem a jeho pomocnými techniky. K dotazu policie dále M. V. uvedl, že revidován byl odpínač, protože transformátory nereviduje, a dále že transformátory v době, kdy prováděl revizi na střídače, nebyly ještě osazeny. K dotazu policie, zda byla FVE Jeníkov v době, kdy prováděl revizi, dokončena tak, aby

mohla být provedena výchozí revize, M. V. uvedl, že kabelová vedení byla uložena v zemi a zakryta, kabely byly vytaženy do rozvaděčů a mohlo se provést měření izolačních stavů kabelů a žilovodičů. Zapojování si technici mohli provést kdykoli později sami. Uzemnění bylo po celé oblasti nataženo zemnicím páskem, uzemněné byly rozvaděče, sloup úsekového odpínače, střídače, bylo provedeno měření uzemnění, hodnoty byly dobré, nebyly žádné námitky.

72. Dále revizní technik M. V. dne 25.9.2015 k dotazu policie, zda v době revize FVE Jeníkov byly postaveny všechny konstrukce a na nich položeny všechny FVP a kompletně dokončena montáž technologie a elektroinstalace, uvedl, že „panely, na tom se dělalo, to mne nezajímalo, každý string, začínáme od stringového rozvaděče, ty byly v době revize osazené, ze stringového rozvaděče je rozvod v zemi“. Všechny výkopy byly podle M. V. osazené, v kabelových rýhách bylo uloženo kabelové lože, šterk, písek a kabely byly nataženy. Proto dal příkaz k zahrnutí a pak přišel na měření izolačních stavů, kabely byly dotaženy k sběrným rozvaděčům a ze sběrných rozvaděčů přes frekvenční měniče do rozvodny NN. Zemnicí pásek byl uložen vedle kabelů, kabel VN stejně jako NN nebyl „samozřejmě“ v době, kdy tam M. V. byl, zapojen. Na sloupu odběrného místa nebyl VN odpínač, domeček byl uzavřený. Neviděl „TF VN“, neviděl VN odpínače. Změřil svodový proud na VN kabelech, ten se pohyboval kolem „4 mikroA“. Podle M. V. bylo vše naprosto v pořádku a v tuto dobu začal vystavovat revizní zprávu. Připojení VN kabelů neviděl, na to se musí podívat speciálně proškolený elektrikář. U domečku změřil paprskové uzemnění pro VN. Na otázku policie, kolik fotovoltaických panelů bylo v době revize položeno, M. V. odpověděl, že si myslí, že to byla více jak polovina a že panely byly dováženy postupně.
73. K fotografiím pořízeným Ing. P. K. ze společnosti KPI s.r.o., které byly M. V. předloženy policií k nahlédnutí, uvedl, že z jeho strany považoval revizi za dokončenou tím, že proměřil všechny kabelové přívody, zkontroloval kabelové rýhy a uložení kabeláže v rýhách a uzemnění. Nic víc nerevidoval. K dotazu policie, kdo prováděl revizi kabelu SOLAR, M. V. uvedl, že do 120 V se revize kabelů, kam patří výše uvedené, neprovádí, protože jde o bezpečné napětí.
74. Revizní technik tedy, pokud jde o obsah revizní zprávy předložené žalovanému v licenčním řízení, považoval z jeho strany revizi za dokončenou s tím, že fotovoltaické panely jej z hlediska jeho revizní činnosti na zařízení FVE Jeníkov „nezajímaly“, neboť revidovat zařízení začínal „od stringového rozvaděče“, což uvedl na policii dne 24.9.2015. Ke stavu FVE v době revize dne 4.11.2014 na policii uvedl, že kabelová vedení byla uložena v zemi a zakryta, kabely byly vytaženy do rozvaděčů a mohlo se provést měření izolačních stavů kabelů a žilovodičů. Zapojování si technici mohli provést kdykoli později sami. Uzemnění bylo po celé oblasti nataženo zemnicím páskem, uzemněné byly rozvaděče, sloup úsekového odpínače, střídače, bylo provedeno měření uzemnění, hodnoty byly dobré, „nebyly žádné námitky“.
75. K návrhům žalobce uplatněným dne 7.2.2019, zdejší soud doplnil již dříve provedené dokazování akcentovanými pasážemi z úředního záznamu o vysvětlení podaném revizním technikem M. V. policii dne 4.11.2014. K otázce policie „Můžete mi z

předložené výchozí revizní zprávy doložit, že byly zrevidovány všechny 4 TS?“ revizní technik uvedl, že je tam odpínač a transformátor, tyto transformátory nerevidoval, „ačkoli na mně byl činěn nátlak, abych tak učinil, ale skutečně jsem tyto nerevidoval“. Revizní technik dále uvedl, že VN zkoušky na transformátory musí udělat výrobce a dodat je s výrobkem. Transformátory v době, kdy dělal revizi na střídače, nebyly ještě osazeny, dodávaly se jednotlivě později, podrobnosti by mohla sdělit společnost BREMA s.r.o. K otázce policie „V jakém stavu dle vás musí být FVE v době, kdy je prováděna výchozí revize? – zejména, zda musí být namontovány a připojeny všechny FVP?“ revizní technik uvedl, že „v každém případě musí být FVP, zapojení do rozvaděčů stringů, to je vrchní vedení kabeláže, od rozvaděčů stringů to jde do země, do střídačů, kabely jsou uloženy v zemi, musí být změřeny izolační vlastnosti kabelů, tyto musí být dotaženy do rozvaděčů, do měničů, do domečků, musí být kompletně provedena zemnicí síť, tato musí být zapojena na konstrukce FVP, uzemnění do rozvaděčů stringů, rozvaděčů, VN rozvaděčů, střídačů a uzemněný úsekový odpínač rozvodné soustavy. Nejdříve se měří uzemnění, neměřím všechno, jen co si vyhlédnu, kostru FVP, asi 20 měření podle plochy, pokud uzemňovací odpor je v pořádku, další měření na podpěrách FVP neprovádím. Dále měřím uzemnění u rozvaděčů, u střídačů, u VN TF, a uzemnění na sloupu. Pokud jsou hodnoty dobré, můžou vše zasypat. U kabelů se měří izolační stav kabelů v rozpojeném stavu, tzn. ani jeden ani druhý konec není zapojen, jsou-li dobré, můžou si konce kabelů zapojovat dle projektové dokumentace, u toho podle revizního technika „nemusí být“, U VN kabelů musí být měřen svodový proud do země, pokud nepřekračuje 0,4 mA, je to v pořádku, kabely se mohou zahrnout a lidé, kteří mají licenci pro VN, můžou zapojovat koncovky. Totéž u odběrového místa u rozvodových závodů, u odpínače.“. Podle revizního technika se dále při revizi neměří impedance, protože nikde není napětí, jen u „Antoníčka“, kde se bere proud ze sítě. Za nevyhovující podle revizního technika „stačí“ izolační stav kabelů a odpory uzemnění, jsou-li v pořádku, je tím zaručena bezpečnost celého zařízení.

76. Po stránce skutkové bylo tedy zjištěno, že revizní technik revidoval zařízení FVE Jeníkov až od zapojení rozvaděčů do stringů, vrchní vedení kabeláže, konstrukci FVE, uzemnění a pokračování vedení až VN části, kde měřil svodový proud do země, a že jím prováděná revize fotovoltaické panely a jejich zapojení do konstrukce FVP nezahrnovala.
77. Zdejší soud již opakovaně ve svých předchozích rozsudcích v této věci (ze dne 9.6.2016 a ze dne 4.4.2019) uzavřel, že zprávu o revizi vyhotovenou M. V. dne 19.11.2010 tak nelze považovat za zprávu o výchozí revizi, která by prokazovala bezpečnost dokončené fotovoltaické elektrárny. Předložená revizní zpráva M. V. tak není dostatečným podkladem, který by prokazoval splnění technických předpokladů.
78. S tímto závěrem se ztotožnil i Nejvyšší správní soud. Z posledního zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu plyne, že po doplnění dokazování svědeckou výpovědí revizního technika M. V. u jednání dne 4.3.2021 skutková zjištění shrnul tak, že revizní technik „v řízení předloženou revizní zprávou nerevidoval fotovoltaické panely ani jiné části FVE Jeníkov kromě kabelových souborů. Ze znaleckých posudků následně vyplynulo, že v revizní zprávě ze dne 19. 11. 2010 skutečně jednoznačně uvedl, že reviduje pouze kabelové

soubory DC části a nikoliv jiné části fotovoltaické elektrárny. Rovněž z nich vyplynulo, že pro člověka orientujícího se v problematice udělování licencí k výrobě elektrické energie v solárních elektrárnách, nebyl problém zjistit, že revizní zpráva předložená žalovanému není výchozí revizní zprávou celé FVE Jeníkov, ale pouze revidovala kabelové soubory DC části této elektrárny.“ Nejvyšší správní soud závěry zdejšího soudu dále doplnil tak, že „žalovaný, stejně jako zástupce OZNŘ jednající za ni v řízení o žádosti o licenci, měli zjistit, že revizní zpráva ze dne 19.11.2010 se netýkala celé fotovoltaické elektrárny, tedy ani nemohla být dostatečným podkladem pro ověření její bezpečnosti. Tímto tedy modifikoval závěr, ke kterému dospěl krajský soud. Revizní zpráva totiž nebyla způsobilým podkladem pro vydání licence bez ohledu na to, zda FVE Jeníkov byla nebo nebyla v době vyhotovení revizní zprávy dokončena. Dle soudu tak došlo k pochybení jak na straně žalovaného (měl poznat, že revizní zpráva nebyla celkovou výchozí revizní zprávou) tak i na straně OZNŘ (měla vědět, že žalovanému předkládá revizní zprávu, která nemůže být řádným podkladem pro osvědčení bezpečnosti celé fotovoltaické elektrárny).“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288).

IV.h Existence dobré víry osoby zúčastněné na řízení

79. S ohledem na zjištěnou vadu skutkových podkladů pro udělení licence Nejvyšší správní soud posuzoval navazující otázku, zda mohla být dána dobrá víra osoby zúčastněné na řízení ve správnost předkládané revizní zprávy. Dospěl na rozdíl od zdejšího soudu v jeho předchozím zrušeném rozsudku ze dne 4.4.2019 k závěru, že nikoli. Podle Nejvyššího správního soudu názor zdejšího soudu, že „se právě posuzovaná věc nijak neliší od rozsudku FVE Tuchlovice, a proto je nutné chránit dobrou víru OZNŘ, není správný. Kromě posouzení neexistence dobré víry vycházející z nálezu FVE Mozolov učinil kasační soud i úvahy, ve kterých dospěl k závěru, že i pokud by revizní zpráva mohla vyznívat tak, že byla revidována celá elektrárna, ani pak by OZNŘ nebyla v dobré víře ve správnost vydaného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud dospěl i k závěru, že ani nepřeváží důvěra OZNŘ v zákonnost a neměnnost napadeného rozhodnutí nad veřejným zájmem. Tímto názorem je krajský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Otázka dobré víry i důvěry v zákonnost a neměnnost napadeného rozhodnutí je tímto rozsudkem NSS vyřešena a nebude již předmětem řízení před krajským soudem. Krajský soud se bude zabývat pouze dále vymezenou otázkou (bod [101] tohoto rozsudku), kterou specifikoval Ústavní soud v nálezu FVE Mozolov.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288). Otázka existence dobré víry osoby zúčastněné na řízení je tak vyřešena a zdejší soud v tomto směru v podrobnostech odkazuje na body 49 až 96 zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, a pokud jde o skutkové závěry, plynoucí z dokazování provedeného Nejvyšším správním soudem, z nich pro účely posouzení dokončenosti FVE Jeníkov nadále vychází.

IV.i Dokončenost FVE Jeníkov

80. Závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v jeho zrušujícím rozsudku ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288, ukládá zdejšímu soudu posoudit, od kdy by osoba zúčastněná na řízení mohla legitimně získat licenci k výrobě elektrické

energie, pokud by žalovaný objevil nedostatečnost předložené revizní zprávy, a vyzval ji doplnění revizní zprávy, která prokazuje bezpečnost celé elektrárny. Zdejší soud v tomto ohledu odkazuje na závěry znalce vyslechnutého v průběhu kasačního řízení dne 30.9.2021 a aprobované Nejvyšším správním soudem, že „*při revizi fotovoltaické elektrárny je nutné postupně zrevidovat kromě dříve sporovaného zapojení solárního panelu nebo fotovoltaického modulu, dále také stejnosměrný rozvod (DC rozvody), měniče, oběžný střídavý rozvod (AC rozvody), rozvodnu a transformátor, pokud je ve vlastnictví žadatele o licenci.*“ (bod 61 zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288). Přítomnost a zapojení uvedených komponentů je tedy podle zdejšího soudu klíčová pro stanovení okamžiku, k němuž lze považovat FVE Jeníkov z hlediska požadavků energetického zákona za dokončenou tak, aby mohla být provedena výchozí revize bezpečnosti celé elektrárny pro účely licenčního řízení; tj. pokud jde o terénní úpravy, oplocení a jiné součásti stavby, které nesouvisí s kompletností zařízení fotovoltaické elektrárny tak, aby mohla být připojena k VN, vyrábět a dodávat elektrickou energii do sítě a být zrevidována, ty nejsou pro posouzení Nejvyšším správním soudem uložené otázky podstatné.

81. V průběhu řízení před zdejším a Nejvyšším správním soudem oba soudy dospěly dokazováním k následujícím skutkovým zjištěním, která nebyla zpochybněna a která jsou pro posouzení klíčové (jediné) otázky v tomto řízení podstatná. Zdejší soud zdůrazňuje, že nyní je třeba tyto důkazy posoudit pohledem stavu dokončenosti FVE Jeníkov a nikoli pouze pohledem validity revizní zprávy M. V. a stavu elektrárny ke dni 18.11.2010; není již sporu o tom, že k tomuto datu elektrárna z hlediska výroby elektrické energie ve všech výše uvedených komponentech dokončena nebyla.
82. Z vysvětlení J. K. podaného dne 5.11.2015 policii, který na FVE Jeníkov na konci roku 2010 pracoval se svými pracovníky, a to pro jednoho ze subdodavatelů stavby (VV & J s.r.o.), za niž měl FVE Jeníkov na starost pan H. J. K. uvedl, že prováděli vyměřování, zatloukání krajních pilotů, betonáž, stavbu konstrukcí a veškeré pomocné práce včetně roznášení konstrukcí a panelů po staveništi. Montovali též panely. K dotazu policie, kdy se zmiňované práce prováděly, uvedl, že na konci října se teprve začaly roznášet konstrukce, a to po dodávkách panelů. První dodávka fotovoltaických panelů se podle J. K. uskutečnila dne 24.11.2010. Od tohoto dne se začaly pokládat a montovat panely. V polovině prosince 2010 byli na FVE Jeníkov již jen jeho pracovníci a práce ukončili tak, jak je uvedeno ve stavebním deníku, dne 18.12.2010. V té době prováděli montáž a opravy již připevněných fotovoltaických panelů. Po nich na místě už zůstali jenom elektrikáři, kteří zapojovali panely. K otázce policie ohledně výkopů pro kabely J. K. uvedl, že si vzpomíná pouze na to, že když roznášeli panely, tak výkopy přeskakovali, ještě nebyly zahrnuté. Dále se musela zpevnit cesta v době, kdy se dovážely trafostanice do jednotlivých kiosků, jedna trafostanice přijela s jeřábem, a výkopy přes tuto cestu k trafostanici se prováděly až po osazení trafy.
83. Z dokumentace poskytnuté policii J. K. (úřední záznam policie ze dne 12.8.2014, č.j.OKFK-2089-61/TČ-2014-252402) vyplynulo, že J. K. podle jím ručně psaných záznamů převzal za VV & J s.r.o. dne 19.11.2010 dodávky fotovoltaických panelů typu ZKX 190 Wp. Jednotlivé záznamy J. K. se vztahují k balením panelů vždy po 28

paletách (záznamy 1. KONT CBHU 608 2250, 2. KONT CBHU 1824763, 3. KONT CBHU 1853397, 4. KONT CBHU 1869454, 5. KONTAINER TTNU 5629530, 6. KONT. CBHU 1733302, 7. KONTEJNER GVCU 4089293, 8. KONT GVCU 4126186 a 9. KONTEJNER TGHU 972827). Podle dílčího zápisu ze stavebního deníku J. K. za období od 11.10.2010 do 18.12.2010 probíhaly dne 18.11.2010 na FVE Jeníkov práce, které spočívaly v třídění omeg, roznosu konstrukcí, opravě výšek a roztečí zabouchaných kotev, montáži konstrukcí včetně omeg a vykládce kamionu. Od 14.12.2010 do 17.12.2010 tu probíhaly práce spočívající v úklidu, opravách konstrukcí včetně omeg, opravách položených panelů a montáži panelů. Zápis ze stavebního deníku J. K. obsahuje tabulku, v níž jsou uvedeny činnosti - kompletování jednotlivých stolů, „dopokládání“ omeg, převrtání omeg, třídění materiálu, který nebyl označen z výroby, pokládání panelů a další jiné činnosti. Dále je zde uvedeno, že bylo odpracováno 714 hodin za měsíc říjen, za listopad pak 3 198,5 hodin a za prosinec 3 418 hodin a že v listopadu proběhla montáž 1 200 kusů panelů a v prosinci 4 142 kusů panelů.

84. Z vysvětlení M. V. podaného na policii dne 5.3.2015 vyplynulo, že pracoval na staveništi FVE Jeníkov ve druhé polovině října 2010 až do února 2011 pro společnost BREMA. Předmět smlouvy mezi společnostmi BREMA a SKANSKA v části elektromontážních prací byl podle M. V. realizován „někdy před Vánocemi, kolem dvacátého“, ale na přesné datum si M. V. nevzpomněl. Uvedl, že pracoval „souběžně s montáží konstrukcí a panelů“, nebyl však schopen uvést, zda po termínu předání díla SKANSCE docházelo ještě k montáži panelů. Konstrukce podle něj „už asi stály“ a „elektrárna ke konci roku 2010 jela, ale ne na plný výkon, protože se nějaké věci dodělávaly“. Pokud jde o předání díla, M. V. si vybavil pouze to, že byl u pochůzek a že „na předávací protokoly si přišel Ing. K.“. Při předání díla proběhla prohlídka, podle M. V. jich bylo několik, např. „než nás ČEZ připojil, tak to procházeli“. Kdo podepsal za BREMU předávací protokol nepoznal. Dále k dotazu policie M. V. uvedl, že během výstavby došlo k odcizení panelů, ale již si nevzpomněl, zda to bylo v roce 2010 či 2011, řádově mohlo jít o desítky kusů. Pokud jde o výměnu poškozených panelů, tak mohlo jít maximálně o kusy, jinak by Skanska musela BREMU požádat o odpojení a znovuzapojení. Dále uvedl, že veškerou elektroinstalaci prováděla společnost EMSTEL, která dodala i kabel Solar 10,0 černý (1,7 km), který se používal k propojování solárních panelů mezi sebou a do sdrůžovacích skříní. K osazení rozvodu od společnosti První Elektro došlo podle M. V. během listopadu, zapojení kabelů dovnitř dělala firma EMSTEL. Trafa byla osazena společností První Elektro. Ve chvíli, kdy je usadili na základy, tak pracovníkům BREMY předali klíče a podepsali protokol; M. V. k policií předloženému protokolu potvrdil, že je na něm jeho podpis. Po předání začala firma EMSTEL provádět zapojení. Dále uvedl, že První Elektro měla těžkou techniku, která byla schopna trafa osadit.
85. Pokud jde o předávací protokoly na stavbu FVE Jeníkov, tak v řízení před zdejším soudem bylo dokazováno protokoly podepsanými za společnost SKANSKA v zastoupení za T. J., stavbyvedoucího PT 11, panem Skořepou a za přebírající VV & J s.r.o. J. K. Jednalo se o předávací protokoly na dodávky fotovoltaických panelů, na nichž je předtištěno datum podpisu v Praze dne 1.12.2010, 2.12.2010, 30.11.2010. Pokud

jde o předávací protokoly ze dne 26.11.2010, 25.11.2010 a 24.11.2010, tak ty sice mají shodný předtištěný obsah jako výše specifikované předávací protokoly, a to co do smluvních stran, akce, a místa podpisu, nicméně nejsou podepsány oběma smluvními stranami a nic pro věc podstatného z nich tedy neplyne.

86. Dále bylo dokazováno protokolem o předání a převzetí díla FVE Jeníkov – kompletní dodávky fotovoltaické elektrárny na klíč, který podepsal za osobu zúčastněnou na řízení Ing. A. M. a Mgr. P. M. a za LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMNET s.r.o. J. M. Protokol je ovšem bez data podpisu a s předtištěnou položkou záruční lhůta – „14.12.2010 - 14.12.2015“; z tohoto protokolu tak datum převzetí díla nelze zjistit; bylo přitom nadbytečné, aby zdejší soud podrobil znaleckému zkoumání inkoust na protokolu o předání a převzetí díla, neboť i kdyby se datum jeho podepsání podařilo zjistit, tak pro zdejší soud jsou více vypovídající o stavu FVE Jeníkov fotografie pořízené ke dni 13.12.2015. Dále bylo dokazováno předtištěným zápisem o předání a převzetí dokončeného díla - stavby FVE Jeníkov podle smlouvy o dílo č. IP01/10/20636/140/0000 podepsaným Ing. J. M. za LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. (coby objednatele) a Ing. O. B. za Skanska a.s., Divize Pozemní stavitelství, závod Čechy (coby zhotovitele). Z tohoto zápisu plyne, že k předání díla, jehož předmětem je komplexní dodávka a montáž pozemní fotovoltaické elektrárny včetně prováděcí projektové dokumentace a výchozí revizní zprávy, došlo dne 15.12.2010. Pokud jde o předtištěné části protokolu, jako hodnocení jakosti provedených prací či jiné dohody, ty nejsou vyplněny, a o stavu elektrárny tak nic nevypovídají. K tomuto protokolu byla připojena příloha, kde jsou v tabulce předtištěny jednotlivé vady díla (celkem 34 položek), k nimž jsou v některých případech uvedeny poznámky. Pokud jde o jednotlivé položky, tak se stavem výroby elektrárny (ostatní souvisí s oplocením, úklidem, či elektronickým zabezpečením objektu) souvisí položky 3. Zdeformované části „kce“ (zprohýbání, naražení, zkřížená áčka, křivě osazené „kce“ na nohách), 5. Lokálně krátké „Z uchýtky“, s poznámkou nedostatečné uchycení panelů, 6. Doplnit lokálně chráničky na kabely tam, kde jsou kabely ve styku s ostrými hranami, 7. Dokončit uchycení „Junction boxu (šrouby skrz)“, 8. Dokončit vyvázání panelů od FV panelů, 9. ocelové „kce“ „reznou“, 10. Doplnit vějířovité podložky k zemnění, 11. Předělat uchycení panelů v podélných profilech včetně uchycení „(matka v kleci)“, s poznámkou panely neleží na podélníkách, 12. Příliš zohýbané propojení panelů (kabeláž), 13. Doložit UV odolnost šedých chrániček, 14. Vyčistit AB rozvaděče + seřadit dveře, s poznámkou zatékání, 15. TS – úklid, dodělat ucpávky, dopojit NN, 16. TS2 – chybí trafo vlastní spotřeby s poznámkou hotovo, 17. TS – dodělat propojení optiky mezi částí NN a částí vlastní spotřeby, 18. Dokončit zapojení TS, část NN a vlastní spotřeba s poznámkou hotovo, 19. Jsou zapojeny 3 druhy panelů ZKX 190, ZKX 185 a LDK 195, s poznámkou „zapojeny panely vrácené LUED“, 20. Odstranit vlhkost ve spínací stanici, 21. Terénní úpravy, uchycení panelů a očištění, nelze provést kontrolu vzhledem k sněhové pokrývce, 25. Objímka vzpěry známka koroze, 27. Netěsná krabička na FV panelu (řada 40, horní řada 22 panel od cesty), 33. Předělat uchycení svazku kabelů u panelů např. „za AB 4.2.“, 34. Východ řady 46 a 47 zastínovací úhel s poznámkou prověřit zastínění. Pod tabulkou vad a

nedodělků je uvedena poznámka: „Nebyla provedena kontrola části elektro, termín a osoba bude upřesněna ze strany Lued.“, za zhotovitele je předtištěno jméno Ing. T. J. a za objednatele Ing. P. Z. Pod uvedeným textem je rukou psaný text „Další ujednání: 1. Doplnění vad a nedodělků proběhne v rámci fyzické kontroly stavby – místní obhlídky v termínu do 15.1.2011. 2. Seznam technologických vad a nedodělků bude doplněn po připojení FVE k síti v termínu 7 dnů.“

87. V této souvislosti z úředního záznamu o vysvětlení podaném policii Ing. P. Z. dne 3.11.2015 plyne, že k příloze č. 1 tohoto protokolu o předání a převzetí díla k textu „nebyla provedena kontrola části elektro, termín a osoba bude upřesněna ze strany LUED“, Ing. P. Z. uvedl, že není elektrikář, a proto nekontroloval při osobní prohlídce a předání díla investorovi „všechny elektrické věci“. Dále ovšem Ing. P. Z. uvedl, že nebyl osobně přítomen u žádného předání díla investorovi a podepsal soupis vad a nedodělků datovaný až dnem 26.4.2011. Tento důkaz tedy podle zdejšího soudu nejvýše vypovídá o tom, že Ing. P. Z. nebyl tou osobou, která kontrolovala elektrickou část FVE Jeníkov a která byla u předání díla investorovi.
88. Z uvedeného je tedy zřejmé, že dílo ke dni 15.12.2010 vykazovalo vady, které se zhotovitel zavázal odstranit.
89. Pokud jde o dokazování dalšími listinami, tak z dodacího listu č. 17454627/10 s předtištěným datem 15.12.2010 vyplynulo, že společnost Elkas spol. s r.o. dodala společnosti BREMA vodič SOLAR 10,0 černý, SOLAR 10, počet 1 700 kusů. Dále bylo zjištěno, že dne 5.11.2010 společnost BREMA SK s.r.o. nabídla společnosti BREMA, spol. s r.o. dodávku 361 ks rozváděčů za cenu 164 644 eur a poté vystavila dvě faktury č. 0220348 pro BREMA, spol. s r.o. s datem splatnosti 19.12.2010 a datem dodání služby 19.11.2010, v nichž je uvedeno, že jde o fakturaci za výrobu rozváděčů pro FVE Jeníkov na základě objednávky č. M1002078 ze dne 5.11.2010. K tomu žalobce přiložil tři dodací listy na rozvaděče od společnosti BREMA SK s.r.o. pro BREMA, spol. s r.o. Pokud jde o dodací list č. DL12100105, ten prokazuje pouze to, že dne 19.11.2010 převzal dodávku rozvaděčů pan K., SPZ RR-191AR. Pokud jde o rozvaděč na dodacím listu č. DL12100103, ten převzal pan V., datum převzetí je ovšem nečitelný. Pokud jde o rozvaděče dle dodacího listu č. DL12100104, tak tyto rozvaděče převzal 11.11.2010 pan M., SPZ MT 441 Bt, za odběratele je uvedena společnost PKM spol. s r.o. Podle výše specifikovaných faktur mělo k dodávce rozvaděčů na FVE Jeníkov dojít dne 19.11.2010.
90. Pokud jde o dodání rozvaděčů, dokazování zdejšího soudu doplnil Nejvyšší správní soud tak, že vyzval společnost BREMA, spol. s r.o., a společnost KELEX s.r.o. (dříve vystupující pod obchodní firmou BREMA SK s.r.o.) k upřesnění skutečností týkajících se daných dodávek, přičemž jeho skutková zjištění zdejší soud přebírá. „V *přípisu společnosti BREMA, spol. s r.o., ze dne 23. 11. 2020 je uvedeno, že mezi výše uvedenými doklady existuje vzájemná souvislost, dodávky byly realizovány a fakturovány dle zmíněných dokladů na stavbu FVE Jeníkov. Obě společnosti v té době měly stejného společníka, proto vzájemný obchod probíhal na základě kalkulace společných nákladů a dohodnuté obchodní přírážky. Bylo běžnou praxí, že se výrobky vyrobily a následně byla spočítána skutečná nákladová cena a až poté byla vytvořena příslušná cenová nabídka, na*

základě které byla vydána objednávka a k ní vystavena zaúčtovaná faktura. Bylo tedy možné, že zboží bylo odesláno dříve, než byly zpracovány všechny potřebné dokumenty. V přípisu společnosti KELEX s.r.o. ze dne 24. 11. 2020 je uvedeno, že cenová nabídka č. NR 100181.3 byla již třetí verzí původní nabídky, přičemž původní nabídka č. NR100181 byla datována 11. 10. 2010 a byla zpracována na základě podkladů ze dne 24. 9. 2010. Výše uvedené doklady mají vzájemnou souvislost. Rozdíl mezi datem objednávky (5. 11. 2010) a prvním dodacím listem ze dne 4. 11. 2010 je z toho důvodu, že se konečná cena aktualizovala, až bude zřejmé, jaká je reálná cena rozvaděče (materiál + práce) a aktualizovala se po vzájemné dohodě mezi dodavatelem BREMA SK s.r.o. a odběratelem BREMA, spol. s r.o. Na dodacím listu D[afnečitelné]12100103 ze dne 4. 11. 2010 je podepsán pan V., který dle jeho sdělení v daný čas pracoval pouze na FVE Jeníkov. Na dodacím listu z 19. 11. 2010 sice není uveden podpis přebírajícího, avšak dle výše uvedených sdělení společnosti BREMA, spol. s r.o. a KELEX s.r.o. má i tento dodací list souvislost s dodacím listem ze dne 4. 11. 2010, uvedenou objednávkou a fakturou, přičemž všechny tyto doklady se týkají dodávky rozvaděčů na FVE Jeníkov. Chybějící podpis na straně přebírajícího tak není rozhodný. Obě společnosti, mezi kterými dodávka probíhala, potvrdily správnost těchto dokladů. Na posledním dodacím listu je uvedeno datum vydání tohoto dodacího listu, který uvádí vystavitel, tedy tehdy BREMA SK s.r.o. Maximálně tedy mohlo dojít k tomu, že by k převzetí zboží ze strany BREMA, spol. s r.o. došlo ještě později. Nepochybně se tak mohlo stát až po 18. 11. 2010. Z výše uvedených dokladů a přípisů obou společností tedy plyne, že na FVE Jeníkov byly dodány určité rozvaděče 19. 11. 2010.“ (body 90 až 95 zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288).

91. Pokud jde o žalobcem předložené dodací listy na rozvodny typu RTS FVE 1250/22PE, kdy za odběratele je vždy uveden V./K. (dodací list č. DL-2010-530-0176 ze dne 9.12.2010, datum převzetí 13.12.2010, dodací list č. DL-2010-530-0171 ze dne 9.12.2010, datum převzetí 13.12.2010, dodací list č. DL-2010-530-0160 ze dne 6.12.2010, datum převzetí 6.12.2010, dodací list č. DL-2010-530-0155 ze dne 26.11.2010, datum převzetí 28.11.2010), tak obsah těchto dodacích listů koresponduje s objednávkou č. M1001612 (odběratel BREMA, spol. s r.o., dodavatel První Elektro a.s.), s potvrzením objednávky ze dne 8.10.2010 od BREMA, spol. s r.o. na dodávku 4 kusů kompaktních rozvoden typu RTS FVE 1250/22PE bez VN pro FVE Jeníkov u Duchcova a také s fakturou č. 0110000319 vystavenou společností První Elektro, a.s. pro BREMA, spol. s r.o. za dodávku 4 kusů kompaktních rozvoden typu RTS FVE 1250/22/PE s datem zdanitelného plnění 13.12.2010 a datem splatnosti 15.1.2011. Z těchto listin tedy vyplývá to, že rozvodny typu RTS FVE 1250/22PE dodala na stavbu FVE Jeníkov společnost První elektro, a.s. prostřednictvím subdodavatele BREMA, spol. s r.o. a že rozvodny byly na stavbu dodávány postupně, nejpozději do 13.12.2010.
92. Pokud jde o dokazování kopií čestného prohlášení LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT ze dne 27.1.2016, jež měl vyhotovit jednatel Mgr. D. M., tak z něho vyplynulo, že při uzavírání smlouvy o dílo LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT vycházel z tehdy uzavřených smluv na dodávku fotovoltaických panelů se svými subdodavateli, kteří garantovali dodávku příslušného druhu a typu

panelů, že opakovaně docházelo k porušování dodacích podmínek od čínských výrobců, přičemž někteří nedodali dodávky vůbec, a že z toho důvodu musel zhotovitel přistoupit ke změně výrobce a typu a druhu panelů, přičemž zásadním kritériem této změny bylo zachování celkového dodaného nominálního výkonu panelů. Změna druhu a typu panelů byla vždy odsouhlasena zástupcem objednatele (osoby zúčastněné na řízení), čímž došlo ke změně smlouvy o dílo, neboť vzhledem k situaci na trhu s fotovoltaickými panely ke konci roku 2010 bylo nereálné na každou změnu reagovat formálním smluvním dodatkem, kdy se i náhradní varianty dodávek ještě měnily. Z výše uvedených důvodů byla elektrárna realizována z 26 304 kusů PV panelů typu LDK 195, ZKX 185, ZKX 190. Vzhledem k nižšímu nominálnímu výkonu těchto panelů (185-195 Wp) pak bylo nutné dodat jejich větší množství, aby byl zachován celkový výkon elektrárny v rozsahu daném příslušnými povoleními státních orgánů a distributora. Toto prohlášení LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. tedy může nejvýše vysvětlovat, proč byly na stavbu dodány jiné fotovoltaické panely než podle smlouvy o dílo, a vyplývá z něj, že o změně v počtu a typu panelů byla osoba zúčastněná na řízení vždy informována.

93. Pokud jde o dokazování protokolem stavebního úřadu Duchcov ze dne 14.12.2010 o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením ve věci povolení prozatímního užívání ke zkušebnímu provozu podle § 124 stavebního zákona na stavbu FVE Jeníkov, tak v něm je za předtištěným textem „stavba byla prohlédnuta a bylo zjištěno“ uvedeno rukou psaným písmem: „Stavba FVE je zpracována (vybudována) z 90%, nejsou dokončeny terénní úpravy. Z předložených dokladů bylo zjištěno, že tuto část stavby lze povolit ke zkušebnímu provozu, viz fotodokumentace. Závěr: na stavbu lze vydat zkušební provoz. Skončeno, přečteno, podepsáno“. Uvedený text je podepsán paní P. Z prezenční listiny připojené k zápisu pak plyne, že se místního šetření za osobu zúčastněnou na řízení účastnil pan M. a pan M., dále paní P. za stavební úřad Duchcov a V. H. za HZS Ústeckého kraje.
94. Tomuto místnímu šetření předcházela žádost osoby zúčastněné na řízení ze dne 26.11.2010 o vydání rozhodnutí zkušebnímu provozu stavby dle § 124 stavebního zákona, v níž je uvedeno, že „Důvodem naší žádosti je nastavení a ověření pracovních rozsahů střídačů (měničů) a nastavení o odzkoušení řídicího dohledového systému.“.
95. Jak plyne ze správního spisu, osoba zúčastněná na řízení dne 16.12.2010 doložila k žádosti o udělení licence rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14.12.2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu, v záhlaví označené jako „rozhodnutí povolení zkušebnímu provozu“. V přípisu ze dne 16.12.2010 pak osoba zúčastněná na řízení uvedla, že předkládá žalovanému opravený dokument, protože v původním dokumentu dodaném dne 15.12.2010 byla pouze rukou opravena chyba v jednotkách instalace.
96. Dovožoval-li žalobce v průběhu řízení o žalobě z protokolu o místním šetření ze dne 14.12.2010, že nebyly namontovány všechny komponenty FVE Jeníkov, tak taková skutečnost z tohoto důkazu neplyne, neboť v konkrétní rovině zápis hovoří pouze o nedokončených terénních úpravách, přičemž ani dokazováním fotografiemi ze dne

13.12.2010 nebylo zjištěno, že by FVE panely namontovány nebyly (až na jeden string, k tomu níže). Pro zdejší soud je rovněž v této souvislosti podstatné, jaké závěry vyslovil Nejvyšší správní soud, pokud jde o stavebním úřadem Duchcov vedené řízení o zkušebním provozu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu stavební úřad zamýšlel vydat rozhodnutí o zkušebním provozu. Tomu odpovídala žádost osoby zúčastněné na řízení, místní šetření, název rozhodnutí, ostatní výroky rozhodnutí, jeho odůvodnění a poučení. Nejvyšší správní soud v této souvislosti shrnul právní úpravu obsaženou ve stavebním zákoně s tím, že z ní „*vyplývá, že předčasné užívání stavby se povoluje před dokončením stavby a naopak zkušební provoz až po jejím dokončení. Předčasné užívání stavby musí být rovněž vydáno časově omezené. Z povahy těchto dvou institutů je vyloučeno, aby byly povoleny zároveň ve stejný čas ohledně celé stavby ... Z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14. 12. 2010 nelze dovodit jakýkoliv záměr vydat rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Stavební úřad zjevně zamýšlel povolit zkušební provoz. Tomu odpovídá struktura rozhodnutí, odůvodnění i poučení. V odůvodnění i v poučení je pojednáno pouze o zkušebním provozu ... V rozhodnutí jsou uvedeny ostatní náležitosti výroků rozhodnutí zkušebního provozu (II. – IV. výrok), a to až na výrok o samotném povolení stavby ke zkušebnímu provozu. Takový výrok se standardně zařazuje jako výrok první. Je proto evidentní, že stavební úřad udělal zjevnou chybu v psaní a místo výroku I. ve znění „Podle § 124 odst. 1 stavebního zákona povoluje zkušební provoz stavby, Fotovoltaická elektrárna Jeníkov, uvedl již výše zmíněný výrok „Podle § 123 odst. 1 stavebního zákona povoluje předčasné užívání stavby, Fotovoltaická elektrárna Jeníkov“.* Kromě tohoto výroku je totiž naprosto důsledně užíván termín „zkušební provoz“. Nelze ani vyloučit verzi stěžovatele, dle které stavební úřad výrokem I. jistou setrvačností použil terminologii obdobnou dřívější právní úpravě, tedy prozatímní užívání stavby ve zkušebním provozu, jak o něm hovořil § 84 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Této terminologii totiž také odpovídá protokol o místním šetření, které předcházelo vydání rozhodnutí. Je tedy zcela zřejmé, že stavební úřad zamýšlel vydat rozhodnutí o zkušebním provozu, tedy rozhodnutí týkající se dokončené stavby.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288). Citované závěry zdejší soud plně přejímá.

97. Ze změnového listu č. 3 ohledně navýšení výkonu o 11,16 kWp na projekt FVE Jeníkov 5MWp pak vyplývá nejvýše ta skutečnost, že listinu tohoto obsahu měl podepsat D. T. a P. M., byla vystavena dne 16.1.2011 a obsahuje text, že je požadováno navýšení výkonu o 11,16 kWp, požadováno „LUED s.r.o.“
98. Z dokazování fotografiemi z CD poskytnutého policii Ing. P. K. (přípis Ing. P. K. ze společnosti KPI s.r.o. ze dne 3.3.2015, č.j. OKFK-2089-132/TČ-2014-252402, o poskytnutí CD s fotodokumentací stavby FVE Jeníkov), zachycující stavbu FVE Jeníkov ke dni 1.11.2010, 22.11.2010, 23.11.2010, 6.12.2010 a 13.12.2010, jejichž pravost ani datum pořízení nebyly nikterak v průběhu celého řízení zpochybněny, vyplynulo, že fotografie ze dne 1.11.2010 zachycují přivázení nosných konstrukcí pro umístění fotovoltaických panelů těžkou technikou. Fotografie ze dne 22.11.2010 zachycují neosazené (holé) konstrukce bez fotovoltaických panelů, přičemž na některých fotografiích se mezi konstrukcemi pohybují pracovníci a na zemi leží smotané kabely,

kotouče s kabely nebo prázdné kotouče od kabeláže. Na fotografiích ze dne 23.11.2010 jsou vidět neosazené (holé) konstrukce a základová deska pro osazení tzv. domečku (rozvodny), okolo níž ze země vybíhají dále mezi konstrukce červené a černé kabely, a na jedné z fotografií jsou vidět ze země vybíhající žluté trubice. Na fotografiích ze dne 6.12.2010 jsou vidět již osazené konstrukce se zasněženými fotovoltaickými panely, menší část prázdných konstrukcí, již položený tzv. domeček (rozvodna), nezahrnuté rýhy mezi konstrukcemi s fotovoltaickými panely a pracovníci pracující s kabeláží mezi konstrukcemi. Fotografie ze dne 13.12.2010 zachycují konstrukce osazené fotovoltaickými panely, nákladní automobil přivázející další rozvodnu, prázdnou základovou desku, již položenou rozvodnu s nápisem „První elektro“ a pokládání další pomocí jeřábu, na jedné z fotografií je vidět neosazená horní řada konstrukce (neosazený horní string a o konstrukci několik opřených fotovoltaických panelů).

99. Z fotografií ze dne 6.12.2010 lze tedy dovozovat, že větší část FVE Jeníkov již byla osazena fotovoltaickými panely a na stavbě se dále pracovalo, přičemž na fotografii ze dne 13.12.2010 je vidět neosazený jeden string, položená rozvodna, pokládání další rozvodny jeřábem a pohyb pracovníků na stavbě.
100. Zdejší soud nevyhověl důkaznímu návrhu osoby zúčastněné na řízení k dokazování fotodokumentací, která byla zmíněna v protokolu stavebního úřadu Duchcov ze dne 14.12.2010 o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením, z jehož obsahu vyplynulo, že stavba FVE Jeníkov je zpracovaná (vybudovaná) z 90% a že nejsou dokončeny terénní úpravy a v němž je k tomu uvedeno „viz. fotodokumentace“. Žádná taková fotodokumentace nebyla zdejšímu soudu v průběhu celého řízení předložena a ani ze spisového přehledu spisu stavebního úřadu Duchcov, který byl předán policii a poté zdejšímu soudu prostřednictvím žalobce, neplyne, že by jeho součástí byla fotodokumentace. Zdejší soud má ovšem za to, že z fotografií ze dne 13.12.2010 je zřejmé, v jakém stavu se stavba FVE Jeníkov nacházela a že dne 13.12.2010 před prohlídkou stavebního úřadu Duchcov došlo k položení i druhé rozvodny.
101. Zdejší soud dokazoval fakturami č. 2011001, 2011002, 2011003, 2011004, 2011005, 2011006, 2011007, 2011008, 2011009, 2011010, 20121011, 2012001, které dokládají realizaci dodávek elektrické energie osobou zúčastněnou na řízení pro společnost ČEZ Distribuce, a.s. v období leden až červen 2011, a dále protokolem ČEZ Distribuce, a.s., podepsaným v Děčíně dne 27.12.2010 (podpis pověřeného pracovníka na doložce od ČEZ Distribuce, a.s. je nečitelný), který se týká kontroly splnění technických podmínek pro uvedení výroby Jeníkov u Duchcova do provozu s distribuční soustavou ČEZ Distribuce, a.s. Tuto kontrolu provedli dne 23.12.2010 pracovníci ČEZ Distribuce a.s. L. P., V. J. a J. C., kteří jej podepsali se závěrem, že zdroj může být ode dne provedení kontroly provozován paralelně s DS. V rámci tabulky „výsledek zkoušek a ověření skutečného stavu výroby“ je u všech položek uvedeno „Ano“ - prohlídka zařízení (stavu), soulad zařízení s podmínkami ČEZ Distribuce a.s. a schválené PD, přístupnost spínacího místa, ověření funkce, měřicí zařízení podle smluvních podmínek a technických požadavků, porovnání zprávy o výchozí revizi a skutečného stavu, protokol o nastavení ochrany (provedení funkčních zkoušek), kontrola střídače a jejich parametry, kontrola vypnutí jističe (pouze na hladině NN), přístupnost

spínacího místa, připínání a odpínání kompenzačního zařízení s generátorem, kompenzační zařízení s regulací, připravenost pro osazení přijímače „HDO“, osazení jednotkou „RTU“, jednotka „RTU“ odpovídá standardu, funkční zkouška dálkového měření, ovládání a signalizace.

102. Dále zdejší soud dokazoval kopií smlouvy o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě č. 10_CEZDI_02813145, uzavřenou mezi ČEZ Distribuce a.s. coby provozovatelem distribuční soustavy a osobou zúčastněnou na řízení, přičemž smlouva byla za distributora podepsána v Zábřehu dne 17.12.2010 Ing. Z. L. a za osobu zúčastněnou na řízení Ing. A. M. a D. T. v Brně dne 27.12.2010. Obsah této smlouvy nebyl v průběhu řízení zpochybněn a odpovídá tomu, že v prosinci došlo k připojení FVE Jeníkov k distribuční síti a že k vystavení první faktury za dodávku elektrické energie do sítě za leden 2011.
103. Dále zdejší soud dokazoval obsahem protokolu o komplexních zkouškách výrobní, od něhož žalobce u jednání dne 6.1.2022 dovozoval stav FVE Jeníkov v takové míře dokončenosti, aby teprve mohla být provedena kompletní revize. Z tohoto protokolu plyne, že dne 21.1.2011 proběhly na elektrárně komplexní zkoušky, a že po jejichž ukončení přejde elektrárna do nepřetržitého režimu. V protokolu byly vymezeny provozní podmínky na začátku komplexních zkoušek: aktuální ozáření, aktuální teplota panelů, data měničů – typ měniče VACON 625/8 ks, DC parametry – proud 13332 A, napětí 850 V, výkon 638 kW, AC parametry – proud 1150 A, napětí 280 V a výkon 625 kW. Dále z protokolu plyne, že byla provedena vizuální kontrola zapojení a že „PV“ panely jsou bez poškození, že byly zkontrolovány střídače, dohledový systém, zařízení VN, byla provedena zkouška vypnutí a zapnutí FVE z místního řídicího pracoviště, provozní snižování výkonu FVE z místního řídicího pracoviště (na 60%, 30%, 0% a 100%), provozní snižování výkonu FVE ze vzdáleného dispečinku FVE a nepřetržitý bezporuchový komerční provoz po dobu min. 24 hodin. Zkoušky proběhly se závěrem, že výrobní je schopna trvalého provozu. Protokol byl zapsán pracovníkem LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. (podpis je nečitelný), na protokolu je razítko této společnosti a společnosti Skanska a.s., divize Pozemní stavitelství, závod Čechy, a přes něj nečitelný podpis.
104. Pokud jde o zápis ze závěrečné kontrolní prohlídky stavby FVE Jeníkov provedené stavebním úřadem Duchcov dne 25.1.2011, tak z něj plyne, že zkušební provoz výrobní fotovoltaické energie proběhl bez závad a lze jej předat do užívání. Z kolaudačního souhlasu ze dne 25.1.2011, č.j. MD/2319/11-VŽP/330/Pu, pak vyplynulo, že stavba FVE Jeníkov obsahuje výrobní fotovoltaické energie o výkonu 4 997,76 kWp, z fotovoltaických panelů s připojením do stávající sítě ČEZ a že v rámci závěrečné prohlídky stavby nebyly na stavbě zjištěny žádné závady ani nedodělky bránící bezpečnému užívání stavby.
105. S ohledem na skutečnost, že obsah uvedených dokumentů nebyl nikterak zpochybněn a že od provedení komplexních zkoušek dne 21.1.2011 žalobce dovozoval, že až tehdy bylo možné mít FVE Jeníkov za dokončenou, zdejší soud považoval za bezpředmětné, aby dále objasňoval žalobcem dříve předestřené nesrovnalosti ohledně okamžiku

skutečného dokončení díla podávané podle žalobce ze samostatné přílohy č. 1 - zápisu o předání a převzetí dokončeného díla, seznam vad a nedodělků - stav ke dni 26.4.2011, s razítkem společnosti MAURING spol. s r.o. Ostatně ani žalobce u jednání dne 6.1.2022 na tomto důkazním návrhu s odkazem na dokumentaci komplexních zkoušek ze dne 21.1.2011 nakonec netrval.

106. Již dříve z dokazování projektovou dokumentací projektanta Ing. J. M., která je součástí spisu stavebního úřadu, k návrhu žalobce, vyplynulo, že z této zprávy s údajem o vyhotovení „11/2010“ a s potvrzením stavebního úřadu o tom, že dokumentace byla ověřena dne 25.1.2011, vyplývá popis skutečného provedení stavby, včetně toho, co má být instalováno, tedy i panelů a propojení, přičemž v závěru je uvedeno, že „Veškeré rozvody a instalace musí být provedeny dle platných ČSN. Při instalaci je nutné dodržet stanovisko a podmínky distribuční společnosti. Na instalovaném zařízení musí být provedena výchozí revize dle ČSN.“. Tento důkaz se však netýká toho, kdy byla FVE Jeníkov dokončena, a o jejím skutečném stavu nic nevypovídá, stejně jako žalobcem u jednání dne 6.1.2022 akcentovaná pasáž projektové dokumentace pro územní a stavební řízení, která byla vypracována k žádosti žadatele o licenci (zpracovatel General Energy Building s.r.o.), jež je nedílnou součástí veřejnoprávní smlouvy o provedení stavby ze dne 30.8.2010, v níž je uvedeno, že „Po ukončení prací budou provedeny komplexní zkoušky zařízení za účasti provozovatele, objednatele a dodavatele. Skutečný stav zařízení bude zkonfrontován se současným stavem projektové dokumentace. Na zařízení bude vydána výchozí revize dle ČSN 33 1500 a vystavena revizní zpráva dle ČSN 33 2000-6“.
107. Z dokazování pro účely posouzení dokončenosti FVE Jeníkov jsou podstatné zejména fotografie, dokládající výše popsany stav elektrárny ke dni 13.12.2010, dále skutečnost, že zařízení bylo ke dni 14.12.2010 v takovém stavu, že bylo možné povolit jeho zkušební provoz, a že ke dni 23.12.2010 bylo možné FVE Jeníkov připojit, i přes eventuální vady a nedodělky, paralelně s distribuční sítí. Žádný provedený důkaz uvedené nevyvrací, naopak tyto důkazy (společně s vysvětleními J. K. a M. V., stavebním deníkem J. K. a dodacími listy) tvoří logický do sebe zapadající řetězec důkazů svědčících o tom, že v první polovině prosince 2010, do 14.12.2010, byla elektrárna dokončována, byly nainstalovány FVE panely a položeny rozvodny. Pochybnosti o tom, že by uvedené komponenty nebyly poté pospojovány, nebyly ničím doloženy. Pokud jde totiž o DC a AC rozvody a měniče, je třeba poukázat na skutečnost, že elektrárna FVE Jeníkov fungovala od 14.12.2010 ve zkušebním provozu a že byla v prosinci 2010 připojena k distribuční síti, kam dodávala elektrickou energii. Proto musela být elektrárna v prosinci 2010, kdy byl spuštěn zkušební provoz a byla připojena k distribuční síti, a to nejpozději ke dni 23.12.2010, z hlediska výroby elektrické energie kompletní. K uvedenému závěru se ostatně přiklonil i žalovaný, když u jednání dne 6.1.2022 k dotazu zdejšího soudu uvedl, že přestože kontrola, respektive prohlídka prováděná pracovníky ČEZ Distribuce a.s., není tak obšírná jako několikadenní revizní činnost revizního technika při provádění výchozí revize elektrárny, a nelze je tedy klást naroveň, tak velkých nedostatků (zjevných nedodělků) základních komponentů elektrárny by si tito pracovníci museli všimnout. Zdejšímu

soudu zároveň nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by v období od 14.12.2010, či od 23.12.2010, do 21.1.2011 probíhaly na elektrárně dokončovací stavební práce, které by souvisely s podstatnými částmi FVE Jeníkov (viz bod 80 tohoto rozsudku). Ani žádnou indicii v tomto směru žalobce podle jeho vyjádření při jednání soudu dne 6.1.2022 nedisponoval.

108. Za této situace lze uzavřít, že pokud by žalovaný dne 10.12.2010 vyzval osobu zúčastněnou na řízení k doložení řádné zprávy o výchozí revizi, měl revizní technik ode dne 10.12.2010 dostatečný časový prostor provést řádnou a celkovou revizi tak, aby byla nejpozději do 23.12.2010 dokončena a revizní zpráva by mohla být obratem předložena žalovanému. Dovožovat, že elektrárnu bylo možno takto zrevidovat nejdříve až ke dni 21.1.2011, podle zdejšího soudu nelze. To, že by revize měla proběhnout až po provedení komplexních zkoušek, ze žádného právního předpisu neplyne, naopak § 9 písm. d) vyhlášky 426/2005 Sb. doložení revizní zprávy zpracované na zařízení ve zkušebním provozu předpokládá. Z § 124 odst. 1 stavebního zákona ve znění ke dni 31.12.2011 plyne, že zkušebním provozem stavby se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle projektové dokumentace. Provedení komplexních zkoušek a následné ukončení zkušebního provozu vydáním kolaudačního souhlasu svědčí spíše pro to, že elektrárna ve zkušebním provozu fungovala a vyráběla elektřinu; tento závěr přitom není ničím vyvrácen. V daném případě bylo pracovníky stavebního úřadu Duchcov dne 25.1.2011 konstatováno, že zkušební provoz výroby fotovoltaické energie proběhl bez závad a lze jej předat do užívání. Zdejší soud má tedy za to, že pochybnosti o tom, že by elektrárna FVE Jeníkov v jejích podstatných aspektech souvisejících s výrobou elektrické energie nebyla kompletně dokončena již v prosinci 2010 tak, aby mohla být k výzvě žalovaného (pokud by k takové výzvě žalovaný tehdy přistoupil) osvědčena její bezpečnost zprávou o revizi ve smyslu energetického zákona a jeho prováděcích předpisů, a to v období od 14.12.2010 nejpozději do 23.12.2010, nebyly ničím doloženy.
109. Zdejší soud pro přehlednost shrnuje, že v průběhu řízení nedokazoval právním stanoviskem Technické inspekce ze dne 14.8.2013, neboť to neshledal potřebné pro skutkové vyjasnění stavu, ani znaleckým posudkem Vysoké školy Báňské Ostrava týkajícím se náležitostí revizních zpráv energetického zařízení Saša-Sun s.r.o. Dále zdejší soud nedokazoval přípisem žalovaného ze dne 25.9.2013 ohledně upřesnění rozdílu ve výnosech po dobu 20 let u tří společností, kopií listiny Sdělení Energetického regulačního úřadu a ani přípisem žalovaného ze dne 22.10.2012, jež se týkají jiného žadatele o udělení licence. Dokazováno nebylo ani tiskovou zprávou policie ze dne 29.1.2016, článkem z internetu a přípisem od policie a serveru novinky.cz., které ke svému vyjádření přiložila osoba zúčastněná na řízení – žádné skutkové zjištění pro nyní posuzovanou věc by z nich nebylo možno učinit. Zdejší soud z téhož důvodu považoval za nadbytečné dokazovat znaleckým posudkem ke stavu trhu s fotovoltaickými panely ke konci roku 2010. Dále bylo s ohledem na to, že obsah protokolu o místním šetření stavebního úřadu Duchcov ze dne 14.12.2010 a protokolu o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou ČEZ Distribuce, a.s. nebyl nikterak zpochybněn, nepotřebné vyslechnout coby svědky L. P. ze

stavebního úřadu Duchcov, V. H. z HZS Ústeckého kraje, Mgr. P. M., který se za osobu zúčastněnou na řízení místního šetření dne 14.12.2010 účastnil, ani L. P., V. J. a J. Ch., kteří kontrolovali a připojovali FVE Jeníkov k distribuční síti, či Ing. Z. L., který podepsal dne 17.12.2010 za ČEZ Distribuce, a.s. smlouvu o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě. Pokud jde o znalecký posudek Ing. K. M., soudního znalce v oboru energetika, specializace fotovoltaika, tak u jednání dne 6.1.2022 zdejší soud vyjasnil, že posudek vypracovaný dne 3.9.2017 vyjadřuje pouze názor znalce na bezpečnost FVE Jeníkov v období od 15.12.2010 do 15.5.2017 ve smyslu stavebního i energetického zákona (str. 9, str. 29 znaleckého posudku), přičemž znalecký posudek se netýká skutkové otázky, kdy byla FVE Jeníkov dokončena. Zdejší soud by z něho mohl nejvýše zjistit, jaký názor si znalec v roce 2017 vytvořil na bezpečnost FVE Jeníkov v minulosti. Proto ani uvedeným posudkem zdejší soud nedokazoval. Zdejší soud rovněž nepotřeboval vyslechnout RNDr. Mgr. J. M., vyšetřovatele policie, který měl podle osoby zúčastněné na řízení dosvědčit, že policie neodhalila, že by elektrárna nebyla do konce roku 2010 kompletní; opět by se jednalo pouze o zjišťování názoru cizí osoby či doložení průběhu vyšetřování police, nikoli o dokazování ke skutkové otázce stavu elektrárny na konci roku 2010. Stejně tak bylo nadbytečné dokazovat výzvou žalovaného ze dne 25.11.2010 vydanou v rámci licenčního řízení, která je nadto součástí správního spisu, a pasážemi protokolu o hlavním líčení v trestní věci u Krajského soudu v Brně konaném dne 21.6.2021 až 30.6.2021, v nichž zaměstnanec žalovaného popisuje praxi na konci roku 2010, kdy bylo možné si pro rozhodnutí o udělení licence přijet a převzít je osobně; tato výpověď rovněž nesouvisí se zjišťováním skutkové otázky dokončenosti FVE Jeníkov.

110. Pokud žalobce navrhoval dokazovat dalšími revizními zprávami M. V. ze dne 18.11.2010, které byly předloženy stavebnímu úřadu Duchcov, tak těmto důkazním návrhům nevyhověl již Nejvyšší správní soud. Zdejší soud k tomu uvádí, že uvedené důkazní návrhy se týkají stavu elektrárny k 18.11.2010, přičemž není sporu o to, jak akcentoval již Nejvyšší správní soud, že k tomuto datu nebyla FVE Jeníkov dokončena. Tyto revizní zprávy proto k otázce, kdy byla FVE Jeníkov skutečně dokončena, nemohly nic podstatného přinést, přičemž pokud jde o otázku jejich pravosti či relevance, ta nebyla nikdy předmětem řízení před zdejším soudem. S otázkou dokončenosti FVE Jeníkov nesouvisí ani návrh na dokazování rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 2.7.2021, č.j. 40 T 7/2020-2267, o spáchání zvláště závažného zločinu revizním technikem na FVE Tuchlovice L. H.; s otázkou faktické dokončenosti FVE Jeníkov na přelomu let 2010 a 2011 uvedený rozsudek nesouvisí a nedokazoval jím ostatně ani Nejvyšší správní soud (bod 39 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2021, č.j. 8 As 127/2019-288).
111. Podle zdejšího soudu tedy osoba zúčastněná na řízení mohla žalovanému doložit řádnou revizní zprávu revidující FVE Jeníkov (byla-li by k tomu vyzvána) v období od 14.12.2010 do (nejpozději) 23.12.2010. Je třeba zdůraznit, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ukládá zjistit, odkdy by osoba zúčastněná na řízení mohla legitimně získat licenci k výrobě elektrické energie, pokud by žalovaný objevil nedostatečnost předložené revizní zprávy a vyzval osobu zúčastněnou k doplnění revizní zprávy, která

prokazuje bezpečnost celé fotovoltaické elektrárny; podle Nejvyššího správního soudu je zjištění stavu dokončenosti FVE Jeníkov v roce 2010 podstatné pro závěr o legitimitě licence z roku 2010 vydané osobě zúčastněné na řízení, která ji opravňuje čerpat výši podpory za výkup elektrické energie za cenových podmínek roku 2010. Pokud tedy žalobce ve svém posledním procesním stanovisku ze dne 29.12.2021 a u jednání dne 6.1.2022 argumentoval tak, že důkazy, které mohla osoba zúčastněná na řízení dodatečně ve zbývajících dnech do konce roku 2010 předložit k prokázání podmínek pro udělení technické způsobilosti energetického zařízení, pokud by žalovaný objevil nedostatečnost předložené revizní zprávy a vyzval osobu zúčastněnou na řízení k doplnění její žádosti, by mohly vést pouze k zamítnutí žádosti o udělení licence, tak tento závěr je v rozporu se závěrem zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu a jeho závazným právním názorem. Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku uvedl, že „V případě, že by však krajský soud dospěl k závěru, že licence měla být vydána ještě do konce roku 2010, je dle Nejvyššího správního soudu možné zvážit i zamítnutí žaloby. V takovém případě by totiž rozdíl v době, od které byla nyní vydaná licence v účinnosti (22. 12. 2010), od krajským soudem nově určené doby účinnosti (nejpozději 31. 12. 2010), byl tak minimální, že by dle kasačního soudu bylo možné zvažovat i to, zda je v takové situaci nutné prolamovat pravomoci vymezené správnímu soudu v § 78 s. ř. s.“ S ohledem na skutková zjištění zdejšího soudu lze mít za to, že licence vydaná žalovaným poté, co by vyzval osobu zúčastněnou na řízení dne 10.12.2010 (kdy se vadná revizní zpráva dostala do jeho právní sféry) k doložení řádné revizní zprávy na celé zařízení FVE Jeníkov související s výrobou elektrické energie, by mohla být vydána ještě v roce 2010, konkrétně (nejpozději) v období od 23.12.2010 do 31.12.2010. Ze žádného důkazu nebylo možno dovodit zpochybnění účinky žalobou napadené licence vydané v roce 2010, které tak zůstávají zachovány.

112. S ohledem na výše uvedené zdejší soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

113. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zdejší soud ve věci rozhodoval opakovaně, tudíž rozhodoval komplexně jak o nákladech vzniklých v řízení před zdejším soudem, tak o nákladech, které vznikly v řízení o kasačních stížnostech (§ 110 odst. 3 s.ř.s.). Tyto náklady přitom tvoří jediný celek a soud o jejich náhradě rozhoduje jediným výrokem vycházejícím z § 60 s.ř.s.

114. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to by formálně mohlo náležet žalovanému, ten však náhradu nákladů nepožadoval a ani mu žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto zdejší soud rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

115. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak o nákladech soud rozhodl tak, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti,

kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala; osoba zúčastněná na řízení náhradu žádných nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. ledna 2022

David Raus v.r.
předseda senátu